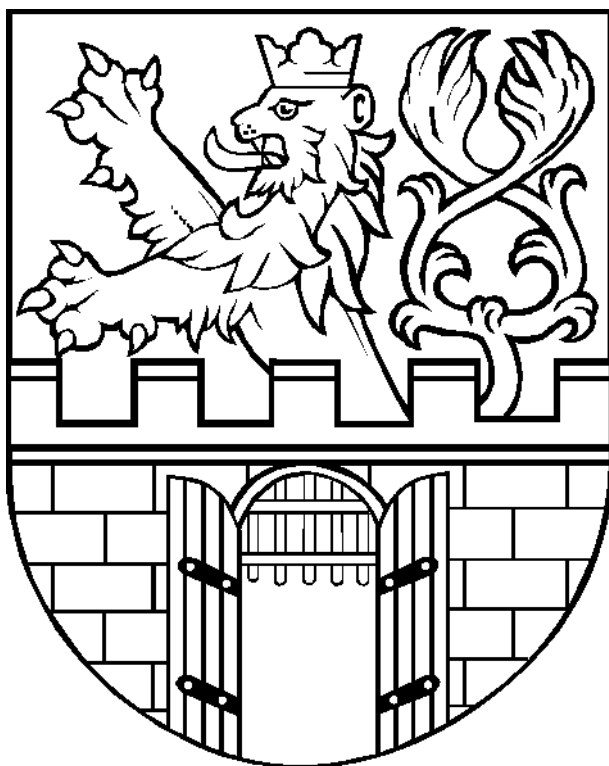

**KRONIKA MĚST
A**

LITOMĚŘIC

1995

Zdražování

Tento rok by se dal charakterizovat třemi základními problémy a událostmi. První by se mohl jmenovat zdražování: od 1. 7. se zdražila elektrická energie pro domácnosti v průměru o 12 %. Chudáci ti, kteří si za přispění státu (který to preferoval), vybudovali ekologické elektrické topení. A to je prý první zdražení, další roky to bude pokračovat, až prý na světové ceny. Jenomže naše platy nejsou světové, na to už nikdo nemyslí. Ceny zemního plynu se od 1. 6. zvýšily o 10 % a svítíplynu o 15 %. Za m³ plynu nyní domácnosti zaplatí 2,76 Kč a za kilowatthodinu elektřiny 1,92 Kč. Zvýšily se poplatky za rozhlas na 25 Kč (bylo 15), poplatek za televizi zůstal stejný - 50 Kč. Od 1. dubna se zvýšily také poplatky za poštovní služby - za psaní se platí 3,60, za lístek 3 Kč, balík do 5 kg stojí 20 Kč, do 10 Kg 25 Kč, doporučený dopis 6 Kč. Zdražily potraviny, nejvíce cukr a brambory, cukr stojí až 21,50, brambory na jaře stály 15 Kč. 1 Kg vepřové kýty stál v září skoro 150 Kč, hovězí zadní 150 Kč. Už se v novinách objevila zpráva, že do ledna příštího roku se zvýší cena vody. Za krychlový metr vodného a stočného zaplatíme 16,90 - nyní platíme 14,60.

Míra inflace, nezaměstnanost

K 1. lednu byla míra inflace 10,6 %, míra nezaměstnanosti je v severočeském kraji 4,29 %, republikový průměr je 3,09. Největší nezaměstnanost má okres Louny 6,4 %, v našem okrese byla počátkem roku 4 - 5 %. Nejvíce narostla nezaměstnanost v září, kdy se na úřadu práce zaregistrovali noví absolventi škol - k 30. září jich bylo evidováno 550.

Zvýšení důchodů

Od 1. července se zvýšily důchody - pevná částka o 260 Kč a ostatní částka o 5 %. Nejnižší vyplácený starobní důchod jednotlivce bude činit 2 720 Kč, pro manželskou dvojici 4 880 Kč měsíčně. Celkově tato valorizace zvýšila důchody v průměru o 408 Kč. (Malé důchody vzrostly méně, velké více).

Stárnutí populace

Poprvé se ozývají hlasy o stárnutí populace. Do roku 2020 bude počet obyvatelstva klesat, v r. 2015 se dostaneme pod hranici 10 milionů. V minulém roce se narodilo extrémně málo dětí, bylo to absolutně nejmenší číslo od r. 1785, kdy se porodnost v českých zemích statisticky sleduje. V r. 2000 bude na dvě osoby v produktivním věku připadat jeden důchodce. Dítě se stává přepychem, málokdo si to může dovolit.

Česko-německé vztahy

Otázka česko-německých vztahů je druhým charakteristickým problémem r. 1995. Stále se diskutuje, ale v uzavřených kruzích historiků. Mluví se o tom, že by také politici mohli vytvořit jakousi společnou deklaraci. Zatím to vypadá tak, že když už obě strany dospějí k nějakému společnému konsensu, zjistí se posléze, že každá strana si jej vykládá po svém. Němci chtějí, aby jejich vyhoštění nebylo označováno

jako odsun, ale jako vyhnání. České straně, spíše však obyčejným lidem, vadí, že z německé strany nezaznívá ani náznak lítosti nad tím, co nacisté prováděli. O nějakém odškodnění obětí z německé strany nemůže být ani řeči. Vždyť kdyby tu hrstku dodnes žijících politických vězňů neodškodnila, alespoň symbolicky, naše vláda, nikdo by si na ně už nevzpomněl. Znepokojuje nás pan Neubauer a jeho Sudetoněmecký svaz. Česká strana založila Kruh občanů České republiky, vyhnaných roku 1938 z pohraničí. Ten se snaží "zviditelnit" problém, na který se u nás tak rádo zapomíná. Zatím to v česko-německých vztazích vypadá tak, že každá strana mluví "svou" řečí. Dojde-li v příštím roce k nějaké společné deklaraci - uvidíme.

Svatořečení

Třetí charakteristická událost loňského roku je jaksi z jiného světa, z jiné doby. Stojí tu vedle sebe postmoderní současnost a středověk. Přibyli nám další dva svatí. Asi se tak Češi zajišťují - budou-li na dně, budou mít na nebi o dva přímluvce víc. No, když jim to pomůže?!

Svatořečení obou blahoslavených bylo stanoveno na 21. květen, kdy Moravu navštívil papež. Svatou se stala Zdislava z Lemberka, údajně za to, že byla vzorná matka a starala se o chudé. Jak málo stačí k svatosti, to by nejméně polovina českých žen musela dnes nosit svatozář. Druhý svatý, Jan Sarkander, je postavou velice rozporuplnou. Katolíci v něm vidí mučedníka, vzorného služebníka Páně, který, obviněn moravskými stavy ze zrady národa, zemřel mučednickou smrtí ve vězení 17. 3. 1620. Protestanti v něm naopak vidí představitele násilné rekatolizace, který nemilosrdně likvidoval bratrské sbory na Moravě. Sám se jednoho takto násilně "uvolněného" sboru (v Holešově) ujal. Katolíci však mají důkazy o své pravdě, protestanti ne. Jasně, protože, co udělá nastupující absolutní moc - zničí doklady o tom, jakým způsobem se k této moci dostala. Byl tu však jeden problém - ke svatořečení je potřeba, aby onen dotýčný vykonal zázrak. Nakonec se i ten našel - jeden Polský kněz byl zázračně vyléčen, když se k Sarkanderovi modlil. Stalo se to v r. 1979. Pak že nemá moc, udělal zázrak 359 let po své smrti.

Evangelíci protestovali, synodní senior česko-bratrské církve evangelické napsal papeži. Nic platno, Morava prý potřebovala svatého. Jo, to jsou naše starosti v r. 1995?

Život města

Dům kultury pod město

Na prvním zasedání 12. ledna bylo rozhodnuto převzít dům kultury, který dosud patřil pod okresní úřad. Účetní hodnota této obrovské budovy z osmdesátých let je 80 milionů. Pro bezplatný převod na město si ministerstvo pro správu národního majetku a privatizace vyžádalo souhlas města. Otázka byla rozebírána ze všech stran, převzít takový kolos na svá bedra není jednoduché. Kdyby však město s převodem nedalo souhlas, objekt by šel do dražby a určitě by nebyl používán pro kulturní účely. To si

představitelé uvědomili a všech 27 s převodem souhlasilo. Je to rozhodnutí správné, město bude moci ovlivňovat kulturu.

K domu kultury patřil ještě dům v Zítkově ulici, na který byl předložen zvláštní privatizační projekt a fond národního majetku ho privatizoval přímým prodejem. Získala ho bývalá zaměstnankyně domu kultury paní Vodičková a zřídila tam školicí a vzdělávací středisko.

Ředitel městských kulturních zařízení od 1. 7. 95

Bylo rovněž rozhodnuto dát všechna městská kulturní zařízení pod jednu střechu. Ředitelem městských kulturních zařízení se stal, po konkurzním řízení, PhDr. Jiří Zelenka. Komise dospěla k názoru, že má největší zkušenosti, neboť (za totality) vedl takový dům v Chomutově. Že musel být "nahore" dobře zapsán, to nikoho nezajímalo. No uvidíme. Dříve jako nyní je dobré mít správné kamarády.

Převod kulturního domu se nesmyslně protahoval. Pan starosta byl několikrát u ministra Skalického, ale ten už byl na tento problém alergický. Okresní úřad předal všechny potřebné dokumenty až 30. 11., tak snad už k převodu dojde.

Setkání Euroregionu

V Domě kultury se konalo 14. února setkání zástupců Euroregionu Labe / Elbe. Volila se rada, která má třicet členů (po patnácti z obou národností), volili se rovněž prezidenti - z české strany zvolen opět Josef Pol, přednosta zdejšího okresního úřadu, a z německé Hans Jürgen Evers z Heidenau. V radě je také litoměřický a lovosický starosta. Dohodly se společné projekty - podpora dálnice a rekonstrukce litoměřického hradu. (Přestavba hradu na výstavní síň je od minulého roku součástí programu Phare.)

Nemocnice

Na druhém veřejném zasedání městského zastupitelstva dne 12. ledna se hovořilo opět o privatizaci nemocnice. Privatizační projekt na rozestavěnou nemocnici byl podán už v roce 1992. Ministerstvo zdravotnictví v současné době žádá jeho aktualizaci (některé pavilony přibýly, některé ordinace byly naopak zrušeny). Zastupitelé zvažovali problém ze všech stran, a protože byly náznaky zprivatizovat například výnosné ordinace a ponechat jen nevýnosná nemocniční lůžka, rozhodli nemocnici nepřivatizovat a ponechat velkou nemocnici jako celek (jen budovy mají miliardovou hodnotu).

Tržnice

Dne 2. února probíhalo výběrové řízení na objekt bývalé Geoindustrie v okružní ulici. Zvítězil pan Betlam - dostal budovu a pozemek pronajatý na 20 let s jednoapůlletou výpovědní lhůtou. Pan Betlam je provozovatelem tržnice v prostoru mezi ulicemi Novobranskou a 5. května (bývalá Ankertova zahrada) a v nově získaných prostorách chce vybudovat zázemí tržnice a rozšířit obchodní plochu. Pan Betlam spojil obě tržiště dřevěným schodištěm a "horní" tržnici, do které je přístup z Okružní ulice, otevřel 1. srpna. Zboží je tam ale totéž co dole, nic nového, hlavně "hadry". Zastupitelstvo na zasedání 23. února schválilo návrh předešlého zastupitelstva na prodej šedesáti městských domů. Prodávat se budou za původní cenu, ještě než začala 1. 11. 94 platit nová vyhláška o oceňování nemovitostí.

Pozemek pro supermarket

Rovněž bylo ten den rozhodnuto pronajmout pozemek u nádraží pro výstavbu supermarketu. Doba pronájmu je 20 let. Zatím se přihlásilo 6 firem, našich i zahraničních. Ve výběrovém řízení zvítězila firma REWE a smlouva o pronájmu byla podepsána 29. 11.

Doprava zdarma

Krásný dárek dalo zastupitelstvo svým starým a handicapovaným občanům. Od 1. března mají občané starší sedmdesáti let a držitelé průkazek ZP, ZTP, ZTP/P (občané postižení, zvláště těžce postižení) městskou dopravu zdarma - týká se to linek B a D. Na tuto akci vyčlenilo město ze svého rozpočtu 500 tisíc.

Alej v Dlouhé ulici

Jednoho březnového rána občané jdoucí dlouhou ulicí se právem rozhořčovali nad činem nějakého vandala, který zlomil dva mladé javory vysázené na krajích chodníků v okrasných ohrádkách se sedátky. Stromky už byly krásně zakořeněné. Javorová alej zdobila Dlouhou ulici už od osmdesátých let minulého století. Asi před 20 lety zcela dožila, architektka Antošová se rozhodla nejen alej obnovit, ale celou ulici ztvárnit tak, aby zde vznikla jakási odpočinková pěší zóna. Moc se jí to povedlo. Ale někteří lidé vybijejí svou agresi i na nevinných stromech.

Hospodaření města skončilo za rok 1994 přebytkem 33 milionů, čistý zisk města je tedy za uplynulý rok 8 milionů.

Příspěvek na církevní památky

Na zasedání zastupitelstva byl schválen příspěvek ve výši 240 tisíc na opravu církevních památek. Byl schválen též prodej prvního panelového domu v Topolčianské ulici na Kocandě. Celkem 22 bytové jednotky se prodávaly za čtvrtinu odhadnuté ceny: čtyřpokojový byt za 56 tisíc, třípokojový byt za 45 tisíc, dvoupokojový za 42 tisíce a jednopokojový za 24 tisíce. K ceně je potřeba započítat daň z převodu nemovitosti. Nájemníci mohou zaplatit do pěti let, každý rok jednu splátku.

Velikonoční trhy

Velikonoční trhy na náměstí začaly 11. dubna. Nebylo na nich nic moc k vidění, jen samé obyčejné věci, které jsou i na tržnici. Bylo také velmi ošklivé počasí.

Dům ve Švermově ulici

O velikonočních byl otevřen dům s pečovatelskou službou ve Švermově ulici. Dům má 36 bytů, z toho čtyři bezbariérové. Žádostí o umístění je 185. Bylo už v lednu rozhodnuto, že přednost budou mít ti, kteří mají městský byt, který odevzdají. Dům (vlastně jakýsi trojdům) byl přestavěn nákladem asi třiceti milionů, přes polovinu hradil stát, ostatní město. Přednostně muselo být v domově umístěno šest občanů, žijících dosud v domově v Liškově ulici, protože ten se bude adaptovat na ubytovnu pro matky s dětmi. Nájemné v novém domově, který je určen starým, ale soběstačným lidem, se pohybuje v rozmezí jednoho, až dvou tisíc korun, podle velikosti bytu. Sociálně slabí lidé dostanou sociální příspěvek.

Dne 24. dubna proběhla v sále Telecomu ve Dvořákově ulici 3. konference okresní organizace Svazu nuceně nasazených. Sešlo se 180 členů, aby si připomněli 50. výročí ukončení války, mluvilo se také o odškodnění, které podle nich nelze podmiňovat odškodněním sudetských Němců.

Přijat rozpočet

Na zastupitelstvu 18. května byl schválen rozpočet ve výši 231 876 000. Je to rozpočet vyrovnaný. Provizorní rozpočet byl 204 miliony.

Oslavy 50. výročí ukončení války

Definitivně se také stanovil program oslav 50. výročí ukončení války. Protože se jedná o volné dny byl hlavní program stanoven už na 6. května. Ráno v 9.30 vyhrávala na náměstí posádková hudba a pochodovaly mažoretky, v deset hodin byla slavnostní vojenská přísaha litoměřické posádky, potom až do oběda vyhrávala posádková hudba. Večer byl slavnostní koncert pražské filharmonie. Měl přijet i ministr kultury (ten byl na tryzně v Terezíně). Odbojáři vyzývali k důstojné výzdobě oken, výloh apod. Výzdobu měly jen některé úřady a některé instituce, školy, ale okna jednotlivých občanů byla bez kytiček a vlaječek. Snad, že jsme si v předchozích dobách užili povinného zdobení, je to lidem protivné a mnozí už také nevědí, jaká to byla veliká a nefalšovaná radost, když válka skončila. Jsou to pocity, které se nedají předat.

Povýšení válečných veteránů

Při celostátních oslavách byli naši dva spoluobčané, váleční veteráni, slavnostně povýšeni. Západní letec František Chábera byl jmenován do hodnosti generálmajora a do hodnosti podplukovníka byl povýšen Václav Kuchyňka, který je předsedou okresní organizace Svazu bojovníků za svobodu. Slavnostní akt provedl prezident republiky. V Litoměřicích byli potom oba vyznamenání přijati přednostou okresního úřadu Polem.

Setkání Čechů z Volyně

V domě kultury se 12. května konalo celostátní setkání volyňských Čechů. Setkání bylo velice bezprostřední, setkávali se tu přátelé, známí, vzpomínalo se nad historickou mapou českého osídlení na Volyni. Už v r. 1990 bylo založeno Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Úkolem tohoto sdružení je uchovávat památky na tuto významnou českou menšinu, která na Ukrajině získávala českému národu to nejlepší jméno. (Co Čech - to dobrý hospodář.) Tato organizace také iniciovala výstavu Osudy Čechů z Volyně, kterou odborně zpracovalo Národní muzeum jako výstavu putovní. V Litoměřicích měla vernisáž 8. února.

Znovu České noviny

Dne 19. května začaly vycházet nové České noviny. Po předchozím týdeníku převzaly pouze název, jinak s nimi nemají nic společného. Šéfredaktorem týdeníků je Stanislav Löfelmann a vydavatelem společnost OMIKRON - NV s.r.o. Chtějí prý informovat pravdivě, nepodbízet se apod. Držme jim palce, aby mohly soupeřit s Dnešním Litoměřickem, kterému vládne cizí kapitál.

Televize Nova o městě

V květnu natáčela v našem městě televize Nova pořad o našem městě, který se potom vysílal (poprvé 10. 6. a potom ještě 2x) v rámci pořadu Český atlas. Byli Litoměřicemi nadšeni - však se také máme čím chlubit, ať je to muzeum, galerie, biskupství, parkány, divadlo, no prostě celé město, ale i to novější, vše roste do krásy.

Odkoupení domu městského úřadu

V květnu také skončila pro město nemilá záležitost. Dům v sousedství domu Pod bání, kde má městský úřad kanceláře (starosta, náměstci), a který je s domem Pod bání vnitřně stavebně propojen, se stal předmětem restituce už v r. 1993, a když v květnu 1994 vstoupil v platnost zákon o vydání židovského majetku, byl městský úřad nájemníkem a od srpna 1994 platil vysoké nájemné (215 tisíc). Již od počátku jednal s restituentkou o odkoupení. Konečně letos v květnu byla podepsána kupní smlouva (cena 3 300 tisíc). Restituentka prosadila do smlouvy věčné břemeno. Nebytové prostory v přízemí musí sloužit obchodu se starožitnostmi.

Magnolie

V létě opustila Magnolie - Dům dětí a mládeže krásnou secesní vilu v ulici osvobození (prý je to restituce) a odstěhovala se do bývalé školky v Plešivecké ulici (více o tom v kapitole o školství).

Album pohlednic

V létě v červnu vyšlo unikátní album s názvem "Z Litoměřic a okolí pohledy staré a nejstarší". Album uspořádal sběratel Luděk Veselý. Vydalo nakladatelství SOS ART Press a vytiskla tiskárna Horák Ústí n. L.

Pan Veselý vybral ze své sbírky a sbírek p. Tomana, ing. Helcla, paní Duškové a zdejšího muzea 371 pohlednic města (těch je 200) a okolí. V textové části se dovíme o dějinách poštovníctví i dějinách města ve 2. pol. 19. st. (napsal zdejší archivář Zdeněk Mikušek). Všechny pohlednice jsou opatřeny vysvětlujícími popisky. Tady je škoda, že se pan Veselý nespokojil s pracovníci muzea, která pořádala tamní sbírku a pohlednice dovede datovat "od boku". Právě v popiscích jsou chyby, škoda. Na tomto místě je třeba poznamenat, že naše město mělo už v r. 1862 velmi osvícené radní, kteří pozvali fotografa z Vídně, aby jim město zdokumentoval. Pan Parker pořídil sadu krásných obrázků, které jsou zachovány ve fotosbírce muzea a mají nesmírnou dokumentární hodnotu, neboť jsou přesně datovány. (Jako zajímavost - pan Parker si tak naše město zamiloval, že se sem přestěhoval a zřídil tu velký fotografický ateliér.) Jinak práce pana Veselého je obdivuhodná a výsledné dílo nese pečeť nadšence, je krásné. Album věnoval svým rodičům, kteří tu žili před válkou a po válce se sem vrátili, protože město milovali. Otec pana Veselého byl učitel (chemie, fyzika), velký sportovec, žáci ho milovali.

Videokazeta

Druhým takovým kulturně propagačním počinem je kazeta o regionu. Studio Palas z Prahy začalo točit videokazetu už loni v říjnu a nyní v červenci se už prodává v "íčku" (I). Scénář je neobvyklý. Je to jakási anketa, v níž vystupují současné i historické postavy a provedou diváky různými zajímavostmi z historie a přírody, ukážou historické památky i přírodní krásy.

Koeficient nájemného

Město nevyužilo možnosti zvýšit nájemné podle polohy jednotlivých bytů. Celostátně se zvyšovalo nájemné o koeficient 1,10. Bylo už na jednotlivých městech,

zda zvýhodní ty, kteří bydlí na okraji a přitvrdí těm, kteří bydlí na náměstí. Myslím, že naši radní rozhodli správně, když řekli - všem stejně. Naše město není tak velké a nejsou tu žádná odlehlá místa, odkud by člověk za půl hodiny nebyl na náměstí. A tak od 1. 7. se platí v městských bytech I. kategorie 7,13 Kč/m², ve II kat. 5,35 Kč/m², ve III. 4,16 Kč/m² a ve IV 2,97 Kč/m².

Velké problémy jsou nyní s dopravou. Podnik ČSAD je sice akciovou společností, ale společností naprosto monopolní. Proto si diktuje ceny. Mají jednoduchou filozofii: buď to zaplatíte nebo nebudeme jezdit. Lidé se nedostanou do práce, děti do školy atd. A tak platí okresní úřad, platí obce. Letos Požadoval tento gigantický podnik "příspěvek" 10 milionů. Vlastně, těch 10 milionů dostal, požadoval 15 milionů. Proto přistoupil k rušení autobusových linek. Ke dni 28. května bylo zrušeno 100 linek, prý nerentabilních. Ruší se prázdninové a noční spoje. Pro příští rok požaduje ČSAD už 23 milionu. Je to nehoráznost, protože nikdo nemůže jejich hospodaření kontrolovat. Tento stav bude trvat asi ještě dlouho, protože nikdo jiný nebude mít tolik peněz na nákup autobusů, aby mohl ČSAD konkurovat. Chudáci lidé, ale to je jim jedno. Má to velký sociální dopad - vesnice, zvláště ty vzdálenější se vyliďňují, mladí se snaží dostat do města a pak na vesnici zůstávají jen staří a pro ty nemá cenu jezdit. Ať si pořídí auto nebo ať se odstěhují! Dobrá rada!

Územní plán vystaven

Územní plán byl dokončen o prázdninách a byl vystaven na Náměstí (v prodejně nábytku). Občané si stěžovali, že se nemohli přes rozpadlé chodníky dostat k výloze a podrobně si plán prohlédnout. Také byly prázdniny, většina lidí byla mimo město. Z plánu se dalo vyčíst, že se počítá s výstavbou asi tisíce bytů v malopodlažních rodinných domcích. Tato výstavba půjde směrem na Žitenice a Miřejovice.

Na zasedání rady 18. 8. bylo schváleno, že město bude platit dva velkoplošné kontejnery, které budou vždy rozestaveny v různých částech města. Kde a v které době budou kontejnery rozestaveny bude vyvěšeno na městském úřadě. Je to rozhodnutí velice záslužné. Občané se tak budou moci zbavit nepotřebných věcí, které se nevejdou do popelnice.

Dětské dopravní hřiště

Podarilo se vyřešit problém dětského dopravního hřiště. Dosud patřilo Krajskému dopravnímu středisku v Ústí n. L., které k 31. 8. končí svou činnost. Hřiště bylo v Jiráskových sadech postaveno (na místě obyčejného hřiště) v tzv. akci Z v r. 1976. Na jeho provoz přispíval vládní výbor BESIP částkou asi 120 tisíc. Rada 18. 8. rozhodla, že hřiště zatím převezme školský úřad a v příštím roce nová organizace, která vznikne z bývalé Magnolie.

Graffiti

Zdi postříkané sprejovými barvami asi každého nenadchnou. Ale skupiny sprejerů považují graffiti za umění. Rada se rozhodla udělat kozla zahradníkem - tj. povolit pomalovat některé betonové plochy těm, kteří mají "umělecké" školení. (Jak se to prokáže?) A tak mohou vyzdobit např. zeď, která odděluje sídliště Střed od rušné křižovatky nebo podchod na Střelecký a Písečný ostrov atd.

V září začala výměna svítiplynu na zemní plyn. Byla to rozsáhlá akce a velice náročná. Předcházela jí rekonstrukce veškeré plynové sítě. Akce byla náročná na organizaci a technickou přípravu. Předcházela jí náročná příprava - nejen informovat

lidi o tom, že tento plyn je nejedovatý a asi 2x výhřevnější než svítíplyn. Bylo nutno zkontrolovat všechny spotřebiče, některé bylo možno použít, přetryskovat, jiné, ty starší typy, bylo nutno vyměnit. Protože městská rada si byla vědoma, že pro některé občany je nákup nového sporáku cenově nedostupný, uvolnila z rozpočtu milion korun a poskytla občanům příspěvky, které se odvozovaly od výše příjmu. Ti, jejichž příjem nepřesáhl 1,25 násobek životního minima dostali celý spotřebič zdarma, do koeficientu 1,5 hradilo město občanům 75 % do 1,8 pak 50 % a ti, jejichž výdělek nepřesáhl dvojnásobek životního minima, dostali 25% příspěvek na nákup spotřebiče.

Na akci se podílela místní firma Plynoservis Wágner a Varops Teplice. Přetryskovali na 8000 spotřebičů. Celá akce převodu na zemní plyn byla rozdělena do tří etap a město bylo rozděleno na tři části. Akce začala 3. září, potom 10. a končila 24. září. Na náměstí bylo informační středisko, kde občané dostali veškeré informace a pokyny. Hlavně se od přerušování dodávky plynu nesměly spotřebiče používat, hrozil výbuch. Vše však dopadlo perfektně. Celá akce stála město více než 6 milionů, ale stála za to. Myslím, že jsou všichni spokojeni.

Návštěva z Míšně

Dne 2. září navštívila naše město delegace z Míšně. Byli to podnikatelé - kožešník, nakladatel, kavárník a galerista. Nejpravděpodobnější se jeví spolupráce ve výstavnictví, Míšeň totiž nemá výstavní areál.

Obecně závazná vyhláška

Na prvním zářijovém zastupitelstvu dne 7. 9. byla schválena obecně závazná vyhláška č. 10/95 o veřejném pořádku a čistotě. Začne platit od 2. října. A tak občané, už žádné vypalování trávy, plivání na chodníky, konání tělesné potřeby (snad už nebude začůraný roh v podloubí muzea), žádné klepání koberců a příkrývek z balkónů. A když váš pes něco udělá na chodníku, koukejte to sebrat! Pokuty jsou vysoké, až 1000 Kč a právnická osoba až 100 tisíc.

Diskuse nad územním plánem

Dne 14. září byl autor územního plánu ing. arch. Šantrůček pod palbou kritických otázek občanů. Občané byli hlavně proti směru dálničního převaděče, který má vést přes budoucí Západní most (u Drůbežáren) na Pokratickou křižovatku a odtud ulicí Nerudovou a Husovou se napojit za Zahradou Čech na ulici Českolipskou. Občané dnešní vilové čtvrti pod Mostkou sepsali petici, ve které apelují na to, že se zde výrazně zhorší životní prostředí, jsou tu domky, vilky, školky, školy. Hlavně se však zdá nelogické, že auta, která pojedou směrem na Českou Lípu, pojedou vlastně celým městem, dnes hned na křižovatce na Kocandě uhnou do žádaného směru. Jedná se o řešení dopravy, které bylo už před pěti lety odmítnuto. Občané si připadají podvedeni. Je to strašně těžké rozhodnout, kterou část města dopravně "odlehčit" a kterou zatížit. Doprava nějak městem vést musí.

Na zasedání 19. 10. se podařilo projednat mnoho důležitých věcí. Předně byla schválena změna rozpočtu, hlavně výdajové části. Částka na úpravu chodníků musela být zvětšena více než 2x (počítalo se 400 tisíc a potřebuje se milion), dále školství potřebuje 9 milionů, územní rozvoj a životní prostředí milion, ekonomický odbor 14 milionů. Poněkud byly sníženy výdaje na zdravotnictví a správu majetku. Také

společnosti Výstavy s.r.o. byl snížen nájem ze zahrady Čech, protože hodlají přestavovat a upravovat pavilony.

Dále bylo rozhodnuto snížit cenu prodávaných domů o jednu třetinu (koeficient 0,7). Už v květnu bylo například rozhodnuto prodat osm městských domů nájemníkům, a když nebudou mít zájem, potom přímý prodej jiným zájemcům. Zdálo se, že v tom nebude žádný zádrhel, ale, když začala 1. 11. 94 platit nová vyhláška oceňování nemovitostí, jsou nyní ceny domů vyšší o 30 až 50 % a stávají se tak neprodejné. Sníženy o třetinu byly i všechny dosud uzavřené smlouvy v tomto roce. To je solidní přístup, že mají všichni stejné podmínky.

S bytovým fondem jsou velké starosti, občané dluží na nájemném skoro 4 miliony. Někteří dlužníci, kterých je celkem přes tisíc, dluží částky přesahující 40 000. Byty spravují firmy Kumaton a TEO, které podávají v těchto případech žaloby k soudu, ale soudy zdá se mají jiné starosti a hlavně nejsou náhradní ubytovací prostory, tzv. holobyty.

Zastupitelstvo na tomto říjnovém zasedání projednalo přidělování bytů v rekonstruovaném domě v Turgeněvově ulici. Rozhodlo, že všech 22 bytů se přidělí těm, kteří vymění svoje velké byty (4 a 3 pokojové) za menší byty v tomto domě, nájemné bylo stanoveno na jeden a půl násobek podle platné vyhlášky o výši nájemného. Kolaudace rekonstruovaného objektu byla 8. prosince, rekonstrukce stála 9 milionů. Druhé patro, kde je 12 bytů je obsazeno, první patro je pro ty, kteří odstoupí větší byty. Přízemí, kde jsou byty větší, ještě není zcela dokončeno.

Společnost SOS ART byla městem vybrána, aby natočila dokument o Litoměřicku. Režisérem je známý Vladimír Polák (jeho maminka učila na zdejším gymnáziu češtinu, tatínek byl velký hudebník, byl členem litoměřického kvarteta ustaveného hned po válce. Bylo sice krásné léto, ale točit nemohli, věž byla celá pod lešením. Na podzim se rozhodli pořídit exkluzivní snímky z balónu, když 22. října točili, odnesl vítr balón až do Trmic, kde narazili na 220 m vysoký komín teplárny ve výšce 160 m, asi o 20 m níže zůstal roztržený balón viset. Štěstí měl režisér Polák i kameraman Šafránek, že vítr přirazil balón na tu stranu komína, kde jsou stupačky, na kterých se oba zachytili a dostali se dolů. Byl u toho fotograf, reportér Severočeského deníku Miroslav Rada, který celou tuto událost zachytil na unikátních snímcích. Hlavně, že se jim nic nestalo a nevzalo jim to ani chuť do práce - až prý budou mít nový balón, poletí znova.

Řád TGM biskupu Weberovi

Při příležitosti svátku 28. října uděluje pan prezident vyznamenání. Tento rok obdržel Řád Tomáše Garrigua Masaryka bývalý litoměřický biskup ThDr. Anton Weber (byl v pořadí šestnáctým biskupem). Biskup Weber byl český Němec, demokrat, vystupoval proti Henleinově Sudetoněmecké straně, po válce zase proti divokému odsunu. Řád mu právem patří.

Pozemková kniha přestěhována

Dnem 1. 11. se odstěhovala Pozemková kniha z přízemí soudní budovy Na valech (byla tam od postavení soudu v r. 1909) do bývalého ředitelství pozemních staveb, Masarykova ul. 200.

Vzrušení zavládlo při zasedání zastupitelstva 30. listopadu. Místopředseda ing. Šlegr se jal hodnotit kladně roční práci zastupitelstva, rozpočet je přebytkový, podařilo se mnoho dobrého, např. ve výstavbě atd. Z vystoupení ing. Bezděky bylo

znát, že ani po roce se ODS nevyrovnala s prohrou, kterou považovala za zradu. Bezděka připomněl všem zastupitelům, že rada se dostala k moci vlastně zradou. Mluvil o tom, že ODS vyšla z voleb vítězně (6 mandátů) a uzavřela dohodu s 11 zastupiteli z pěti ostatních stran. Ale šest zastupitelů dohodu nedodržel a ODS zbylo jen jedno křeslo. Zrada a prohra bolí, při práci pro věc veřejnou by však měly jít tyto pocity stranou a mělo by se i těm druhým přiznat, že to dělají dobře.

Vánoční trhy

Vánoční trhy začaly 12. prosince. Nebyly veliké ani nápadité. Obchodníků a prodejců bylo asi dvacet. Strom na náměstí byl však krásný.

Cena kaprů

Kapři se letos začali prodávat už 16. prosince a 1 kg této ryby stál 53 koruny. Kde jsou ty časy, kdy rybí maso patřilo k nejlacinějším, ještě v šedesátých letech stávalo kilo této oblíbené ryby 11 korun.

Ministr zahraničí v Litoměřicích

Ještě před vánoci, 11. prosince, přijel do Litoměřic ministr financí Ivan Kočárník. Besedoval v divadle s občany na téma "ekologické" peníze. Podle jeho slov jsou peníze, které stát vydává na ekologii, dostatečné - vždyť je to 700 milionů. A že to jiní, nějakí ekologičtí aktivisté za dostatečné nepovažují - to už není jeho věc. Ano, ono to od ministerského stolu vypadá všechno růžové. Občane, už se s tím jednou smíř a nedělej vládě potíže. Mluvil se i o státním rozpočtu, malých akcionářích apod. Besedu pořádala místní ODS, další beseda, tentokrát s Tomášem Ježkem byla 4. prosince v Domě kultury.

Výstavba města

Pro město v roce 1995 by se nejlépe hodil přívlástek rozkopané. Všichni vzpomínáme na rozkopané ulice, chodníky, náměstí. Prostě se kopal všude, boty plné písku, bláta. Ale vydrželo se to, stálo to za to.

Rekonstrukce hradeb

Soustavně se pokračovalo v rekonstrukci hradeb. Ve veřejné soutěži zvítězila firma SANAP s.r.o., práce začala už v listopadu loňského roku a do konce dubna by měly být zrekonstruovány severní hradby mezi ulicemi Novobranskou a 5. května. Potom přijdou na řadu hradby mezi ulicemi Novobranskou a Zítkovou. Z Novobranské by podél hradeb měla vzniknout malá pěší zóna. Situace je tam trochu komplikována tím, že vnitřní hradby jsou vlastně součástí Dominikánského kláštera. Projekt zpracovalo SURPMO, ateliér ing. arch. Antošové.

Rekonstrukce parkánů

Rovněž se pokračuje v rekonstrukci parkánů. První část pod galerií, už byla zpřístupněna na začátku osmdesátých let. Letos má být dokončena část mezi divadlem a "gotickým dvojčetem". Tento dům se pak stane přístupný ze všech stran, nejen průjezdem v domě v Jezuitské ulici. (Podle jedné novinové zprávy vyhořela v roce 1870 "zadní strana Jezuitské ulice", mohlo jít o řadu domů navazujících na "dvojče" a

zřejmě také gotických.) Práce na této části parkánu začali loni na podzim, měly by skončit do konce roku.

Na parkánech je nádherně, zvláště na jaře, kdy se sem opírá sluníčko. Je to kout jako stvořený pro maminky s kočárky, batolata tu mohou bez starosti zkoušet, co dá člověku práce chodit po dvou. Škoda jen, že se zase vyskytne spousta vandalů, kteří tu ničí lavičky, píší po kamenech, dělají zde nepořádek a křik a tak se parkány musí v noci zavírat.

Oprava městské věže

Městská věž u kostela Všech svatých dostala nový, krásně bílý kabát. Závratnou rychlostí vyrostlo v květnu kolem ní lešení. Člověk si maně vzpomene, jak dlouho to muselo trvat našim předkům ve středověku, než postavili lešení z klád a prken! Ani se člověk nenadál a v září už bylo lešení dole a věž zářila. Byla provedena také oprava věžiček a ochozu, vyměněna malá okénka, opraveny hodiny.

Na opravě se podílela firma Varops-Hrnčář, která byla vybrána v soutěži šesti zájemců. Opravu věžiček prováděli restaurátoři Č. Mudruňka a J. Staněk. Až bude věž osvětlená, což je v plánu, bude to opravdu krása.

Oprava bašt ve velké dominikánské

Z Velké Dominikánské už zmizela sběrna surovin a začalo se s opravami bašt i hradeb. Firma Horejsek, která začala tyto práce v červnu, chce skončit do konce roku. Náklady budou činit skoro 4,5 milionu.

Pokládání kabelů

Jak již bylo řečeno, všechno bylo letos rozkopané. Bylo to ale třeba, rekonstruovala se plynová síť, elektrická síť, SPT Telecom a. s. pokládal pozemní kabely pro budoucí digitální ústřednu. Současně technické služby rekonstruovaly veřejné osvětlení a firma Elstar pokládala rozvody pro kabelovou televizi. Ztížené podmínky byly zvláště v úzkých uličkách předměstí v Rybářích, Dubině, v okolí svatého Václava. Zde probíhaly některé práce od března do září.

Dláždění ulic, chodníků, náměstí

Rekonstrukce ulic Lidické a Okružní proběhla v listopadu - vozovka i chodníky. S chodníky na náměstí se začalo v červnu, vše bylo dokončeno do vinobraní. Práce se prodlužovaly, protože se musela vyměnit firma, která prováděla dláždění. Ve výběrovém řízení zvítězila firma z Kutné hory, nedodržela termín, práce převzala místní firma Chládek + Tintěra, ta zase získala pozdě dodatek na dlažbu a proto, bohužel, práce neskončily do Zahrady Čech. Ještě v prosinci se začalo s rekonstrukcí Masarykovy ulice - rozšiřovaly se chodníky, protože se zde však bude pokládat telefonní kabel až v příštím roce, chodník se zatím nebude dláždít, ale pokryje se provizorně jen živicí. Na úhradě těchto prací se podílely všechny firmy, které výkopy používaly pro pokládání "svých" kabelů. Město hradilo "jen" dlažbu a část rekonstrukčních prací. Přesto se cena vyšplhala pěkně vysoko.

Oprava mostu

Aby nebyly rozkopané jen ulice, byl rozkopán i most, nejzatíženější příjezdová komunikace. Jezdilo se zde jen jedním dopravním pruhem a doprava byla řízena semaforem. Docházelo k ohromným zácpám na obou stranách mostu. Správa a údržba

silnic Litoměřice prováděla výměnu spodní části svodidel a opravu tzv. dilatací, musela "odfrézovat" vrchní část vozovky. Práce probíhaly v září, po dobu konání Zahrady Čech byly práce přerušeny, jinak by to byl asi horor, protože v době konání výstavy tu projede až 1000 aut za hodinu.

Kostel sv. Vojtěcha

Do nového kabátu se také oblékla zvonice kostela svatého Vojtěcha. V příštím roce se počítá s opravou vlastního kostela. Město se na opravách podílí pouze dvaceti procenty, protože jde o církevní majetek. V budoucnu by měl kostel sloužit jak bohoslužebným účelům, tak třeba jako koncertní síň. Okolí kostela na místě původního hřbitova, zrušeného za Josefa II., který zakázal pohřbívání uprostřed měst, bude upraveno jako lapidárium. Budou zde především krásné renesanční náhrobky z původního hřbitova, které jsou nyní u kostelní zdi. V kostele byla od r. 1953 donedávna uložena cenná knihovna teologické fakulty, která byla od r. 1953 v Litoměřicích a na počátku devadesátých let opět přestěhována do Prahy. Cenných knih bylo 60 až 80 tisíc, nejstarší svazky byly z počátku 17. století, jejich uložení v kostele bylo velmi nevhodné, hodně utrpěly vlhkem. Po náležitém ošetření je zřejmé převezme knihovna Strahovského kláštera, jsou majetkem pražského arcibiskupství.

Školství

Klesání stavu populace - příčiny

Ubývá nám dětí. Dnešní doba je tak složitá, plná sociálních nejistot, že se mladí lidé rozmýšlejí mít děti. Takové miminko stojí spoustu peněz. Takový sunar, sušené mléko, stával po léta 11 korun, nyní 55 až 60, první dětské botičky, capáčky, stávaly 12 - 20 korun, nyní skoro 10x víc. A když děti rostou přibývá výdajů, že dosahují závratných částek. Hovoří se stále o zavedení školného, nejen na vysokých, ale i na středních školách. A o tom, že mladé rodiny nemají kde bydlet, nedostanou žádné půjčky a nemají-li majetek, ani žádnou hypotéku ..., o tom se bude hovořit na jiném místě. Jisté je jedno, je málo dětí. Některé malotřídky se zavírají a školy, kde bývaly i tři první třídy, dají s bídou dohromady jednu. O děti se "bojuje", protože kolik má škola dětí, takový dostane příspěvek od státu. Rodiče mohou pro děti vybrat školu, přesto však městští radní odsouhlasili pro každou školu její spádovou oblast, tj. děti z té a té ulice patří k té a té škole. A protože mnoho rodičů neví, že mohou své dítě dát kamkoli, dá je tam, kde to má doporučeno. Mnohým školám to pomůže.

Počet prvňáčků

Zápisy do prvních tříd se konaly od 1. do 16. února. V ZŠ Na valech bylo zapsáno 52 dětí, na Máchově 29, v ul. Boženy Němcové 53, v Masarykově škole ve Svojsíkově ulici 39 (zde bude tzv. vyrovnávací třída), na škole U stadionu, která je výběrová (rozšířená výuka jazyků a matematiky, dělají se přijímací zkoušky), 28, v sídlištních školách na tom byly lépe: v Havlíčkově ul. se přihlásilo 91 prvňáčků a v Ladově ul. o jednoho prvňáčka méně.

Již druhým rokem "funguje" soukromá škola Lingua Universal v Sovově ulici.

Zřizovatelkou školy je paní Ludmila Vrabcová a ředitelkou mgr. Blanka Ježková. A co bylo v minulém roce tahanic kolem této školy, kolik lidí ji chtělo zrušit pro její nevhodné umístění. Je opravdu dnes na nejrušnějším místě ve městě, ale dětem to zřejmě nevadí, nezdá se, že by zde nemocnost byla vyšší než na jiných školách.

Lingua Universal

Letos zde mají 20 prvňáčků, kteří se od první třídy učí cizímu jazyku - od páté třídy se vyučují druhý cizí jazyk, dle výběru - angličtina, němčina, francouzština a ruština. Při výuce jazyků je ve třídě jen nejvíce 10 dětí. Je to škola soukromá, platí se zde školné okolo 600 Kč a to není, bohužel pro všechny děti, respektive jejich rodiče dostupné, zvláště, mají-li více dětí. Škoda, nerozhoduje už jen nadání dítěte, ale i peněženka rodičů.

Menza - založena v r. 1946 v Oxfordu

Ještě nedávno byl u nás znám, zvláště v řadách vysokoškolských studentů pojem "menza" pouze jako jídelna pro vysokoškoláky (obědy tu stávaly ještě v 80 letech 2,60 Kč). Nyní se objevila Menza s velkým M, jako světová organizace sdružující nadané lidi s inteligenčním kvocientem (IQ) vyšším než 130. Tato organizace působí nyní i v České republice od r. 1991, u jejího zrodu stál rozporný politik Miroslav Macek.

Hlavní náplní tohoto sdružení je prý navazování vzájemných kontaktů mezi členy (i v zahraničí), pořádá srazy a poskytuje členům ubytování v zahraničí zdarma, studentům pak pomáhá jak při výběru školy, tak při výběru zaměstnání. Je to jistě určitý druh reklamy, když se nějaká firma může vykazovat tím, že má tolik a tolik lidí s vysokým IQ.

Dne 13. února provedla tato organizace testování pro zájemce, především z řad studentů litoměřického gymnázia. Platili 50 Kč (Ostatní 100 Kč) a byla zaručena naprostá diskrétnost. Necháme se překvapit, snad se o litoměřických členech Menzy někdy dovíme.

Přednáška pro učitele občanské výchovy

Ve středu 25. ledna se konala ve 2. ZŠ přednáška filozofky Ireny Lustrové z Roudnice na téma Lhostejnost a věci veřejné, kterou pořádal okresní výbor učitelů postižených komunistickým režimem. Na tuto přednášku, která byla určena především učitelům občanské nauky, jich přišlo osm. Nezájem, spíše však černé svědomí mnohých učitelů, kteří jeden den svorně vzývali Masaryka a druhý den Gottwalda. Ti kdo na to neměli svědomí, odešli sami, většina se jich, bohužel až příliš snadno, přizpůsobila. Z litoměřických učitelů dopadl jistě nejhůře Jaroslav Svatopluk, který byl v r. 1950 odsouzen se skupinou litoměřických velezrádců státním soudem ke 13 letům těžkého žaláře. Trpěl za okupace, protože neopustil svou ženu "neárijského" původu. Vzpomeňme na něj alespoň na tomto místě.

Poděkování starosty

Ke dni učitelů, 28. března, se se zástupci učitelů setkal pan starosta ing. Milan Tejkl. Zdůraznil, že práce učitelů je složitá, je posláním, nikoli povoláním. Poděkoval všem, kteří ji i v těchto převratných a nelehkých dobách vykonávají s láskou. A podíváme-li se do historie, marně hledáme dobu, kdy byla práce učitelů oceněna po zásluze.

Den před svým svátkem 27. 2. se učitelé sešli v Máchově divadle, kde si poslechli krásnou hudbu našich starých mistrů v podání Pražské komorní filharmonie.

Kromě vedoucího školského úřadu pana Kvapila a pana Pola, vedoucího zdejšího okresního úřadu, se na neformální pobesedování s učiteli přišli podívat i někteří starostové měst a obcí.

Návštěva na SPGŠ

Na střední pedagogické škole J. H. Pestalozziho měli od 18. dubna (týden) vzácnou návštěvu z Učitelského semináře ze Švýcarského Lucernu. Zdá se, že obě školy navázaly spolupráci.

Ekonom

Na střední odborné škole Ekonom proběhly přijímací zkoušky 23. 3. Přihlášeno bylo 28 žáků. Tato soukromá obchodní akademie vznikla před 4 lety, má nyní 130 žáků. Škola pořádá různé soutěže sama nebo se její žáci různých soutěží účastní a vedou si dobře. Letos byla v psaní na stroji vítězkou Tereza Michaličková - 293 úhozy za minutu. Každoročně probíhá soutěž Miss Ekonom a letos poprvé proběhne soutěž Missák Ekonom, protože o školu je u chlapců velký zájem. Zvítězila studentka Marie Závorková. Soutěž se konala 17. 11. v domě kultury. Škola má přátelské vztahy se školou De Factoor ze Zwolle v Holandsku, vzájemně se navštěvují. Letos zde byli Holanďané v listopadu.

Internátní pomocná škola

Internátní pomocná škola, která vznikla rekonstrukcí bývalého "Děcáku" v Daliborově ulici, má letos 38 žáků. Jsou zde děti s velmi těžkým postižením a kombinovanými vadami. Děti jsou ve škole 10 let a jejich úroveň, při opuštění školy by měla odpovídat požadavkům třetího ročníku základní školy. Nikdo si neumí představit složitost práce učitelů této školy, vychovatelů a všeho personálu. Nejvíc je asi mrzí, že když po deseti letech práce vychovají z postiženého tvorečka člověka, který se umí jakž takž o sebe postarat, nenajde v životě uplatnění. Nemůže-li žít v rodině, vrací se do sociálních ústavů, kde zapomene, co se kdy naučil. Pro tyto lidi nejsou vybudovány chráněné dílny, kde by pod dohledem školených pracovníků mohli pracovat.

Speciálně pedagogické centrum

Od září vznikne při této škole speciálně pedagogické centrum pro mentálně postiženou mládež. Bude zde psycholog, logoped, foniatr, sociální pracovníce. Rodiče se budou mít na koho obrátit o radu, středisko bude také postižené děti samo v rodinách vyhledávat a rodičům všestranně pomáhat.

Stávka učitelů

O tom, že učitelé jsou nejhůře placení státní zaměstnanci, dnes sice nikdo nepochybuje, ale vláda jako by neslyšela. Učitelský stav, ústy svých odborových zástupců zvedl hlas, jinak bude stávka. Vždyť lékaři se také museli rezolutně ozvat. Vláda slíbila platové úpravy v průměru 500 Kč na zaměstnance ve školství. Ale co to je? Uvidíme, zda začne školní rok, situace je napjatá.

Nový systém stravování

Centrální školní jídelna přešla dne 21. 8. na nový systém tzv. bezobjednávkového odebírání jídel. Byla zavedena optická karta v ceně 120 Kč. Žáci musí složit určitou peněžní hotovost u peněžního ústavu, důchodci a ostatní 750 Kč. Jídelna nabízí čtyři hotová jídla, přílohy zeleninové, ovocné, dezerty i dietní stravu.

Obědy není třeba objednávat ani odhlašovat. Systém se osvědčil, protože jídelna vařila v závěru roku už 7 druhů jídel, celkem vaří okolo čtyř tisíc porcí.

Soukromé gymnázium má 24 žáků

V Jarošově ulici, kam chodily od r. 1945 litoměřické děti do své "hudebky" otevřel nyní pan Šrejbr osmileté soukromé gymnázium. Škola otevírá letos jen tři třídy. Děti je ve třídách pět až patnáct a školné pro tento rok je 700 Kč.

Galerie na 2 ZŠ

Na 2. ZŠ v Máchově ulici, která se specializuje na výtvarnou výchovu, otevřeli prostory, kde budou vystavovány práce žáků - žakovskou galerii. Žáci této školy často vystavují ve vestibulu divadla nebo i v Domě kultury.

Zvláštní škola pod školský úřad

Zastupitelé města byli dne 19. 10. seznámeni s tím, že podle novely školského zákona nemusí být zřizovatelem speciálního školství město, ale stát. Zvláštní škola v Šaldově ulici přejde tudíž pod školský úřad, který bude naopak za budovu, která patří městu, platit nájem. Stane se tak od příštího roku.

Žáci 6. ZŠ ve Švýcarsku

Děti ze 6. ZŠ byly v týdnu 22. - 28. 10. ve švýcarském městečku Alpnach. V minulém roce pracoval na této škole lektor německého jazyka a děti pozval. Byly ubytovány v rodinách, mnoho pěkného viděli a hlavně se zdokonalily v němčině.

Po krásném létě přišel poměrně brzy studený podzim a s ním chřipková epidemie. Proto musely být vyhlášeny "předčasné" chřipkovánoční prázdniny už 13. prosince. Děti, které neonemocněly, se radovaly, někteří učitelé však tvrdily, že ministerstvo mělo přistupovat individuálně, protože některé, zvláště venkovské školy, chřipka nezasáhla. Zvládnout látku ve zkráceném čase je náročné. Ale děti se radovaly!

Co nového v učňovském školství?

Ruční knihvazačství

Pan Šrejbr se rozhodl otevřít ve školním roce 1995/6 učební obor ruční knihvazačství. Obor bude tříletý. No nevím, zda bude mít žáky. Je to obor strašně náročný, je to vlastně umění. V našem městě žije jediný odborník v tomto oboru, pan Albín Kuthan. Pracoval dlouhá léta jako konzervátor ve Státním oblastním archivu, zachránil neuvěřitelné hodnoty. V šedesátých letech provedl rekonstrukci vazby Litoměřického graduálu vystaveného v muzeu. V době normalizace nastoupil do archivu nový ředitel, neuvěřitelný primitiv, ale kovaný straník, který restaurátorskou dílnu zrušil. Pan Kuthan odešel do penze, ale toužil ještě pracovat, někomu předat své zkušenosti a um.

(Když byla někdy v polovině sedmdesátých let zničena povodní vzácná knihovna ve Florencii, byl pan Kuthan jediným občanem Československa, který se podílel na její záchraně.) Pro pana Kuthana se ve městě nenašel prostor, kde by umístil rozměrné vazačské stroje, aby mohl dále pracovat. Nyní prý vítá otevření nového učňovského oboru, bude prý pomáhat, ale hlásí se stáří, ubylo elánu, škoda

promarněných let.

Zedníci

Na integrované střední škole začala 22. října Mezinárodní stavební soutěž zedníků. Účastní se celkem osm družstev. Litoměřičtí nebudou prý letos stavět žádnou zeď, ale boží muka. Snad se jim povedou a budou zdobit nějakou zapomenutou polní cestu.

Zahradníci

Žáci středního odborného učiliště zemědělského - obor zahradník a obor služby pro domácnost - přichystali ve své škole v Žižkově ulici krásnou vánoční výstavu.

Dům dětí a mládeže Magnolie

V krásné secesní vile v ulici Osvobození byla Magnolie - Dům dětí a mládeže - od r. 1989 (ale již od r. 1977 dům sloužil mimoškolním činnostem pionýrů). Magnolie dostala své jméno od nádherného keře stejného jména, který každým rokem na jaře vykvétal v předzahrádce domu. (V domě od r. 1945 bydlel se svou rodinou vyhlášený chirurg zdejší nemocnice, primář Rudolf Špelina).

Nyní v důsledku restituce musí děti dům opustit. (Probíhá ale soudní spor.) A Magnolie skončí svou činnost dnem 31. prosince, rozhodlo o tom zastupitelstvo. Stane se příspěvkovou organizací. Většinu činností musí převzít školy, něco bude pokračovat v budově bývalé školky v Plešivecké ulici, kde byl doposud např. kroužek keramiky. Škoda budovy uprostřed města a v klidném prostředí. Malé děti sem mohly chodit samy, do Plešivecké ulice se musí přes nepřehlednou a nebezpečnou křižovatku, kam se musí i větší děti doprovázet.

Letos ještě uspořádala Magnolie úspěšnou soutěž v anglické konverzaci, recitační soutěž a vydařil se také dětský den. Spolu se SPGŠ J. H. Pestalozziho uspořádala Mezinárodní sborové dny k uctění památky obětí 2. světové války dne 25. května v katedrále sv. Štěpána a 27. 5. na zámku v Ploskovicích.

Hlásek a Máj

Soubor Máj s Hláskem z Magnolie byly v květnu na koncertním turné ve SRN a Francii (celkem osm koncertů). Máj byl hned 23. - 26. 6. v Bavorsku na 10 evropských dnech hudební kultury. Hlásek se ve dnech 11. - 14. května účastnil festivalu dětských pěveckých sborů v Šumperku.

Pěvecké sdružení litoměřických učitelů - 40 let

Pěvecké sdružení litoměřických učitelů oslavilo 40. výročí svého založení koncertem 17. listopadu v divadle. Spoluúčinkovali sólisté ústeckého městského divadla. Koncert byl nádherný, setkání se členy srdečné.

Církev, charitativní činnost

Česká katolická charita

V hotelu Roosevelt se sešli dne 17. 2. ředitelé diecézních charit, aby zhodnotily činnost a poradily se, nejvíce o finančních otázkách. Česká katolická charita vyvíjí na poli sociálním širokou činnost - domovy pro staré lidi, pro bezdomovce, pro opuštěné matky, dále chráněné dílny, stacionáře, tábory pro postižené děti, organizuje sbírky pro postižené válkou nebo přírodní katastrofou. Jednou z jejich "novot" je charitní ošetrovatelská služba, která je i v našem městě. Charita posílá každý měsíc misijní balíčky.

Služba uprchlíkům

Od února funguje při diecézní charitě služba pro uprchlíky a migranty. Činnost, kterou zajišťuje německá charitní organizace Rophaels - Werk, koordinuje dr. František Převořil. Spolupracují se dvěma uprchlickými tábory na území diecéze - v Bělé pod Bezdězem a Újezdě u Bíliny. Den 19. března, svátek sv. Josefa byl vyhlášen Dnem uprchlíků, ve všech kostelích byl čten pastýřský list a proběhla sbírka pro uprchlíky.

Stacionář pro seniory

Dne 14. června byl na Dómském náměstí otevřen Charitní dům - stacionář pro seniory. Otevření se zúčastnil pan biskup Koukl. Malý domek, hned za branou Dómského náměstí je majetkem biskupství, ale na jeho úpravu přispěl městský i okresní úřad. Staří lidé, o které se sice stará rodina, ale kteří už nemohou být doma sami, zde stráví den pod dohledem, dostanou jídlo a budou motivováni k duševní činnosti. Je to zařízení velice potřebné, ten, kdo se staral o své nemohoucí rodiče a musel chodit do práce ví, že je to neocenitelná instituce.

Začátkem roku byl otevřen dům Zdislava. Byl pro něj nákladně rekonstruován klášter Dominikánů na Dominikánském náměstí, tam, kde ještě nedávno sídlil Státní statek Litoměřice a v rokaji na barokní omítce se skvěla rudá hvězda. Dům je bezbariérový a slouží starým lidem a vozíčkářům. Dominikáni zde budou mít své staré rodiče, ale v domově mohou být prý i nevěřící lidé, je to prostě penzion pro seniory.

Kostel sv. Jakuba

Sousední kostel sv. Jakuba, patří litoměřické diecézi, ale přejde prý do vlastnictví řádu Dominikánů, kteří hodlají kostel opravit. Oprava to bude opravdu náročná, bude prý muset pomoci Fond na opravu památek.

Koncem března se sešel v biskupské rezidenci koordináční výbor zabývající se záchranou církevních památek. Jedná se o česko-německý projekt. Peníze je nutno vynakládat efektivně a je třeba udělat jakýsi "pořadník" památek, které mají být opraveny prioritně, které mají větší architektonickou hodnotu apod. Tím vším se výbor také zabývá.

Obnovení kněžských slibů

Dne 11. dubna byla v katedrále sv. Štěpána slavnost. Bylo přítomno více než stodvacet kněží, kteří si přijeli obnovit své kněžské závazky a před velikonoci si připomenout poslední večeři Páně. Mši sloužil pan biskup Koukl.

Tento rok "získala" katolická církev další dva svaté - Zdislavu a Jana Sarkandera, proti jehož svatořečení marně protestovaly protestantské církve. (Jan Sarkander je rozporná postava, podílel se na brutální rekatolizaci.) Ke svatořečení Zdislavy z Lemberka pořádala Katedrální kapitula sv. Štěpána v Litoměřicích a Řád bratří kazatelů provincie československé v Praze symposium. Symposium začalo v Praze a druhý den (20. 4.) pokračovalo v Domě kultury v Litoměřicích. Sešlo se mnoho významných osobností a církevních historiků, účastnil se kardinál Vlk i biskup Koukl. Historik Jaroslav Macek připomněl historii Jablonného v Podještědí a jeho vztah k blahoslavené (nyní už svaté) Zdislavě z Lemberka.

Slavnostní bohoslužba ve sv. Václavu

Dne 1. října se konala v nově rekonstruovaném kostele sv. Václava (rekonstrukce stála tři miliony), který patří pravoslavné církvi (město bezplatně pronajalo), slavnost svaté liturgie. Bohoslužbu vedl nejvyšší představitel pravoslavné církve Jeho Blaženstvo, vladyka Dorotej, arcibiskup Pražský a metropolita českých zemí a Slovenska.

Diakonie ČCE

Obdobou katolické charity je Diakonie českobratrské církve evangelické. Ta sídlí v přízemních prostorách sborového domu v Rooseveltově ulici č. 7. Je tam bezbariérový přístup, chráněná dílna pro tělesně i duševně postižené, školka pro děti.

Dražba

Také Diakonie potřebuje peníze a proto si vymyslela dražbu. Dražba proběhla dne 22. září v restauraci Salva Guarda. Dražily se vybrané výtvarné práce, které vytvořili postižení v litoměřickém středisku Diakonie. Večeře se, kromě místních představitelů a podnikatelů, zúčastnil i předseda rozpočtového výboru našeho parlamentu a litoměřický poslanec Richard Mandelík. Vydražilo se za 30 prací asi 35 000 Kč a jistě více než 40 000 činily sponzorské dary. Litoměřičtí se jednou zase ukázali v tom lepším světle. Díky.

Na štědrý den uspořádala Diakonie večer pro osamělé.

Zdravotnictví

Zdravotnictví je resort, který je v naší polistopadové době nejvíc problémový. Udělalo se mnoho chyb, než se přišlo na to, že privatizovat městské zařízení je něco jiného, než privatizovat obchod nebo nějaký průmyslový podnik. Pochopitelně se ve zdravotnictví privatizovaly jednotlivé samostatné ordinace (obvodní lékaři, stomatologové, rehabilitační centra apod.) a možná i některé malé nemocnice. Litoměřická nemocnice rozhodně mezi malé nepatří. Byl na ni podán privatizační projekt už v r. 1992, nyní ho ministerstvo vrátilo k aktualizaci - pochopitelně,

nemocnici stále přibývají nové pavilony, některé ordinace zrušeny a naopak, apod.

Rozhodnutí zastupitelstva 12. 1.

Městské zastupitelstvo se k aktualizaci privatizace vyjádřilo velmi moudře. Zavrholo "rozdrobení" nemocničního celku na oddělení a aktivity ziskové a na ztrátové lůžkové odd. a odsouhlasilo zachování nemocnice jako celku a jejího vyjmutí z privatizace. Nemocnice, která po svém dokončení by měla patřit mezi velké nemocnice (bude mít kolem 650 lůžek), měla by být uznána jako nadregionální. (Takových nemocnic je asi 50 a stát by si je měl ponechat ve své působnosti.) Zatím tedy zastupitelstvo 26 hlasy rozhodlo moudře - zachovat celek, neprivatizovat, počkat na rozhodnutí vlády.

Počítačový tomograf

Všechna oddělení nemocnice jsou vybavena špičkovou technikou. K přístrojům, které se prakticky "nezastaví" patří beze sporu počítačový tomograf - přístroj na bezbolestné určování diagnózy. Je to fantastický vynález, ušetří pacientům bolestivá a někdy i životu nebezpečná vyšetření. A jak pomůže lékařům! Kdo by si pomyslel, že tento drahý přístroj, který byl ještě na počátku osmdesátých let jen v Praze a Hradci Králové a na vyšetření se u neakutních případů čekalo i půl roku, bude jednou v litoměřické nemocnici! Zde byl instalován loni v květnu a vyšetří denně až 10 pacientů.

Ukázkou toho, že naše zdravotnictví kráčí směrem, kterým by zrovna nemuselo, je budování tzv. nadstandardních pokojů. Ortopedické oddělení, které má celkem 24 lůžek, vybuďovalo dvoulůžkové pokoje pro nadstandardní pacienty. Nerozhoduje tedy diagnóza, ale kapsa. Za 500 korun denně můžete mít přepychově zařízené sociální zařízení, obkládané stěny, o televizoru, rádiu, telefonu ani nemluvě. Kdo si tohle může dnes dovolit! A také, když je mi zle, je mi úplně fuk, jestli mám mramorovou koupelnu, ale záleží mi na tom, jak se ke mně lékaři a sestry chovají a jestli mě léčí tak, aby se mé zdraví zlepšilo. Jedno se nám od revoluce dokonale povedlo - rozdělit společnost na chudé a bohaté. A chudáci chudí, i v té nemocnici.

Litoměřická nemocnice je jednou ze tří, z celé republiky, která byla vybrána pro realizaci vládního projektu USA pro mezinárodní rozvoj. V srpnu zde pracovali dva Američtí experti. Jejich práce na projektu "Aktivity pro zlevnění provozu v českých nemocnicích" byla ukončena 15. listopadu v Domě kultury seminářem, určeným pro budoucí pracovníky nemocnic. Účastnilo se asi 80 odborníků ze všech severočeských nemocnic. V podstatě šlo asi o to, jak precizně a v jakém čase pracovat s údaji o finančních zdrojích. Došlo se např. k výsledku, že jedno nemocniční lůžko je velice ztrátové - až 260 Kč denně. Údaje by byly, ale kde se vezmou peníze, to asi Američané neřekli.

Desátého prosince se na interním oddělení konal další seminář na téma "Ischemické choroby srdeční". Od r. 1992 pracuje zdejší interní oddělení na programu, který sleduje příčiny a četnost výskytu této choroby. Zjistili, že rizikovými faktory jsou kouření, nevhodná strava a zvýšená hladina cholesterolu. Tak nekouřit a jíst ovoce a zeleninu!

Letos se staví pavilon chirurgie. Je to už poslední a nemocnice bude kompletní. Měl být hotov už v létě, ale stihli to do konce roku. A na vnitřní vybavení a přestěhování staré chirurgie se bude muset počkat zřejmě až na začátek nového roku. Zato se podařilo do konce roku otevřít anesteziologicko resuscitační oddělení. Je

umístěno v přízemí, má zcela bezbariérový přístup, automatické otevírání dveří a 50 m odtud je přistávací plocha pro helikoptéru. Je to pracoviště vybavené špičkovou technikou, přístroje jsou většinou zahraniční výroby. První pacienti byli přijati na oddělení 19. prosince. Je zde celkem pět lůžek a u nich dva lékaři a tři sestry. Kéž by neměli moc práce!

Obrazy V. A. Šrůtky

Když člověk přijde do nové nemocnice, ocitne se v bludišti chodeb a jakýchsi nesmyslně prázdných prostor. Aby ty prostory, alespoň ty vstupní, nezely prázdnotou, rozhodl se malíř V. A. Šrůtek zapůjčit na výzdobu své obrazy. Jeden obraz však nemocnici daroval. Je to obrovské plátno, tak 2 x 3 metry, představuje česání ovoce na Litoměřicku. Obraz, který si kdysi objednal (asi někdy v padesátých letech) národní výbor pro výzdobu zasedací síně je dokladem toho nejkýčovitějšího "sociálrealizmu". Je to prostě hrůza. Kdo si pamatuje ty příšerné plakáty s družstevníky, úderníky, soudružkami s červenými šátky na hlavě, určitě souhlasí, že tento obraz si s nimi, co do umění, nezádá. Je to prostě hrůza. A přitom ten Šrůtek malovat umí. Obraz, který nemocnici daroval, je jen dokladem příliš ohebné páteře. Nemocniční chodbě určitě na kráse nepřidá.

Problémy našeho zdravotnictví se kupí především v nemocnicích. Je to začarovaný kruh. Podnikatelé neplatí pojišťovněm za své zaměstnance pojištění. Zdravotní pojišťovny neplatí nemocnicím, nemocnice nemají peníze na zaplacení dodavatelům léků. No jako ta pohádka o kohoutkovi a slepičce. Ale pohádka skončí dobře. A tohle není pohádka. A tak litoměřická nemocnice dlužila (někdy v říjnu) svým dodavatelům asi 20 milionů, ale pojišťovny jí dlužily 25 milionů. I když třeba nakonec pojišťovny zaplatí, zaplatí pozdě a léky musí mít nemocnice stále. Problém rok od roku narůstá a ministerstvo zdravotnictví ho neřeší.

Situace ve zdravotnictví se vyhrotila - lékaři stávkovali. O stávce se hodně diskutovalo už od léta. Lékařský odborový klub již dlouhou dobu upozorňuje na nehorázně malé platy zvláště začínajících lékařů (4 500 Kč), lékař s více než desetiletou praxí a dvěma atestacemi je hodnocen 7 000 Kč. Může mít sice osobní hodnocení, ale to záleží na tom, jak si na tom finančně stojí nemocnice a to nikde není valné. Lékaři to proto nahánějí přesčasovými službami, nedělními službami apod. Ale moc se toho "nahonit" nedá. Je to ostuda, jako ti učitelé. Když se tedy lékaři marně už několik let domáhají určitého pořádku v resortu a svého lepšího ohodnocení a nikdo je nikde neslyší - rozhodli se stávkovat. Hodně se diskutovalo o tom, zda si to vůbec mohou dovolit, co Hippokratova přísaha, kterou všichni skládali atd.

Stávka 1. 11.

Lékaři se rozhodli stávkovat tak, aby nikdo z pacientů nebyl poškozen. Proto v den stávky 1. listopadu, byly v nemocnici jen "zeslabené" služby, jako např. přes víkend, neoperovalo se (jen akutní případy), neprováděla se speciální vyšetření apod. Celý den proběhl v naprostém klidu.

Administrativní stávka

Lékaři však pokračovali od 2. 11. do 17. 11. v tzv. administrativní stávce -

nevystavovali neschopenky, různá potvrzení, lístky na peníze, úmrtní listy, hlášení matrikám. Vše se zasílalo úředníkům na ministerstvo. Ať alespoň vědí, co musí lékař, mimo léčení, všechno dělat. Ministerstvo pod tlakem povolilo a zvýšilo bodové ohodnocení lékařů o několik haléřů. Co ale, když bude stávka lékařů příkladem pro jiné profese? Co si potom ten ubohý stát počne? Kdyby se staral o to, co peněz unikne na daních, co při různých finančních machinacích atd., hned by bylo na platy lékařů i učitelů.

Chřipková epidemie o vánocích

Chřipková epidemie, která udělala dětem skoro o dva týdny delší vánoční prázdniny, zkomplikovala "vánoční svátky" v nemocnici, zvláště na interním oddělení, kde měli ve vánoční dny 4x více pacientů než bývá o normálních vánocích. A také lékaři byli nemocní, měli plánovanou dovolenou, apod. a tak ti, kteří zůstali, sloužili "do roztrhání těla." Ale zvládli to.

Dárci krve

Krev je nejcennější tekutina. Ti kdo ji dávají, dobrovolně a bezplatně, ti zaslouží díky nás všech. Odběry krve provádí a dárců registruje Český červený kříž. Každoročně jsou "nejčastější" dárce odměňováni Jánského plaketou. Dne 13. prosince na malé slavnosti v restauraci Luna bylo oceněno 56 dárců, z toho pět dárců bylo odměněno Zlatou plaketou, neboť svou krev darovali už čtyřicetkrát.

Sociální otázky

Město na sociální sféru

Městský úřad se k sociálním problémům staví velmi odpovědně. Ze svého rozpočtu přesunul do sociální sféry přes dva miliony Kč. Polovina z této částky byla vyčerpána na nákup plynových spotřebičů nebo na jejich částečnou úhradu sociálně slabým lidem. Akce se uskutečnila při výměně svítiplynu za zemní plyn.

Další nemalou částku, přes 600 tisíc zaplatila radnice na úhradu městské dopravy pro občany starší sedmnácti let. Dopravu ve městě zajišťuje ČSAD BUS a. s. Ústí n. L. a ta je velice neseriózní, okrádá, kde může, těží z toho, že je monopolním podnikem. Další peníze, ovšem už jen menší částky, byly použity jako příspěvky na různá setkání důchodců s malým pohoštěním, na dárky jednotlivým občanům při jejich životních jubileích.

Dále pak přispělo město nestátním organizacím, které pracují v sociální oblasti celkovou částkou 150 000 Kč - Českému červenému kříži, Diakonii ČCE, Sboru bratrské jednoty baptistů, Diecézní charitě a jiným.

Nová forma výplaty sociálních dávek

Od ledna příštího roku se začne s vyplácením dávek sociální podpory novou formou. Všechny dávky bude evidovat a přiznávat referát sociálních věcí a

zdravotnictví Okresního úřadu Litoměřice. Proto už do září jsou v provozu tzv. kontaktní místa, která už nyní přijímají žádosti občanů. Výplata dávek bude složitá, bude se většinou odvíjet od výše životního minima, nejvíce se to bude týkat rodinných přídatků, které budou diferencovány jednak podle příjmu rodičů, jednak podle stáří dětí. Proto okresní úřady přijaly mnoho nových pracovníků. Kontaktní místo pro litoměřické je přímo v budově okresního úřadu v přízemí (zvláštní vchod). Jak to vypadá nejméně nadšení jsou občané. Už se těší na fronty. Ale náš občan je zvyklý. Kolik takových front na úřadech už si vystál.

Úřad práce se na svém novém pracovišti snaží pracovat ze všech sil. Míra nezaměstnanosti byla po celý rok něco více než 4 % (v našem okrese), což je o něco více než celostátní průměr. Měsíčně zde evidují kolem 3.000 žadatelů o místo. Nejhůře jsou na tom lidé bez kvalifikace, ale pomalu začíná být přebytek i jiných profesí, např. lékařů.

Azylový dům

Azylový dům pro bezdomovce - muže, který upravilo město v ulici Marie Pomocné není využíván. Kapacita noclehárny je 12 lůžek, v ubytovně je lůžek 6. Za noc v noclehárně se platí 5 Kč, za pobyt v ubytovně, který může být delší, 24 koruny denně. Proto když na jaře byla ještě v březnu velká zima, byly v ubytovně 2 osoby. Nebylo tam plno ani v prosinci, kdy už pěkně mrzlo. Přesto je zjištěno, že je ve městě bezdomovců více. Asi jim lépe vyhovují všelijaké opuštěné sklepy a bůh ví jaké díry.

Stacionář i pro starší děti

V Ladově ulici byl zřízen stacionář pro handicapované děti a to s mentálním postižením i tělesným postižením. Dosud sem byly přijímány jen děti předškolního věku, ale protože převážná většina dětí nemůže pro své postižení nastoupit do školy, musely odejít do ústavů. Bylo proto rozhodnuto, aby ve stacionáři mohly zůstat i děti starší. Jejich rodiče budou moci chodit do práce a po práci se o děti starat doma. Tedy žádný ústav. Je to rozhodnutí velice humánní. Starší děti se budou přijímat už od 1. září.

Bankovníctví, obchod, služby

Hned 2. ledna byla slavnostně zahájena činnost Komerční banky v nových prostorách. Komerční banka byla v Litoměřicích jedna z prvních. Od r. 1991 začala svou činnost v Malém domě v Dlouhé ulici (hned u hradeb, od r. 1945-8 bylo v tomto domě řeznictví pana Hornofa). Majetek komerční banky, jako jedné z největších u nás, rostl velice rychle a proto se snažila o reprezentativní umístění, pochopitelně nejlépe na náměstí. Příležitost se naskytl - bývalý hotel a kavárna Slavia na rohu náměstí a Velké Dominikánské.

Osudy domu - K. H. Borovský

Tento dům má svou bohatou historii. V polovině min. století měl zde Karl Wilhelm Medau svou vyhlášenou tiskárnu. Sem asi zašel někdy koncem roku 1845

Karel Havlíček Borovský za slovutným nakladatelem, aby u něho, jako vydavatele Pražských novin, přijal místo redaktora. Za první republiky, přes okupaci a po ní, až do poč. 80. let zde byla kavárna a dřív i hotel. Jmenovala se "Caffe Kutscha" a "Slávie", podle toho, komu právě patřila.

Kavárník Jan Bureš, číšníci Jaroslav Šmíd a Miloš Beran

Po r. 1945 patřila panu Burešovi a scházela se v ní intelektuální společnost (profesoři, učitelé, úředníci apod.) To se stalo panu Burešovi v r. 1948 osudným. Tehdy už všudypřítomná StB měla oči a uši všude a vyslídila, že se zde vedli nejen protistátní řeči, ale přímo se připravoval "puč", který měl zlikvidovat komunistický režim. Vše se pochopitelně "nafouklo" do žádaných proporcí. A tak byl z toho soud. Státní soud Praha odsoudil dne 22. 7. 1950 Jana Bureše na 15 let a číšníky Jaroslava Šmída na 11 let a Miloše Berana na 22 let. Tento vykonstruovaný proces s 23 litoměřickými "velezrádci", kteří měli mít přímé spojení s později popravenou JUDr. Miladou Horákovou, se konal veřejně, přímo "ve středu našich pracujících", v hale ústecké chemičky (Severočeské tukové závody, tehdy ještě všeobecně nazývané počestěle "Šichtovka").

Kavárník byl tehdy zlikvidován, znárodněná kavárna vegetovala sice dál, ale už to nebyla intelektuální kavárna, ale obyčejný pajzl, do kterého se taky neinvestovalo vůbec nic. Na konci osmdesátých let byl v počátku realizace projekt na obnovu moderního hotelu a kavárny, ale přišla revoluce a všechno je jinak. Místo hotelu na náměstí tam máme zase banku.

Dražba Vikárky

Dne 18. 12. proběhla veřejná dražba dvou objektů - vinárna Vikárka v Máchově ulici a budova Okresního podniku služeb na rohu ulice Lidické a Velké krajské. O Vikárku se hlásil jediný zájemce, který ji získal za vyvolávací cenu 1 milion 287 tisíc. Novým majitelem této historické vinárny je Klub podnikatelů litoměřicka, který sdružuje 17 zdejších firem.

Máchův památník

Tento nový majitel převzal objekt i s věčným břemenem - Památníkem K. H. Máchy - tzv. Máchovou světničkou. Zavázal se tedy světničku zachovat a po rekonstrukci celé budovy ji opět zpřístupnit veřejnosti.

Něco z historie. Je všeobecně známo, že v domku, který si v r. 1805 postavil švec Lorenc, a kde prodával i víno z vlastní vinice, se v r. 1836 ubytoval básník K. H. Mácha a zde také, ne víc než po čtyřicetidenní litoměřické pouti, ve svých šestadvaceti letech zemřel. V r. 1860, kdy Máchův kult dospěl ke svému vrcholu, zasadili se vlastenci pražští i litoměřičtí o to, aby světnička, kde zemřel milovaný básník, mohla být "přístupna všemu lidu". Od té doby ji navštívilo mnoho významných kulturních i státních osobností. Po válce byla obnovena a v r. 1960 rozšířena i o sousední místnost. Budova patřila podniku Restaurace a jídelny, Máchův

památník byl ve správě Okresního vlastivědného muzea, které platilo podniku RAJ nájemné (i v tehdejší době nemalé). V r. 1976 zde muzeum vybudovalo novou expozici, která byla hodna památky velkého básníka. Velký problém byl však s jejím provozováním. Vinárna v těch letech neprosperovala, byla otevřena většinou jen o víkendech, nikdo nechtěl Máchovu světničku otevírat. Zájemci o prohlídku si museli pro klíč do muzea a potom ho zase vrátit zpět. A tak tam chodily jen celé třídy. Potom se v 90. letech začalo s jakousi rekonstrukcí a Památník byl nepřístupný. Dosud není otevřen. Co je novému majiteli do "věcného břemene?" Je to přece jen břemeno. Musíme ale doufat, že k otevření někdy dojde. Město zájem má, podnikatelé už zřejmě menší - heslo dnešní doby - vydělat co nejvíc, co nejdřív. Co je nám po nějakém odkazu předků!

Okresní podnik služeb na rohu Lidické a Velké Krajské

Druhý objekt - okresní podnik služeb, se vydražit nepodařilo. Za více než osm a půl milionu neměl nikdo zájem o kdysi krásný renesanční dům "U staré pošty", přestavěný v r. 1870 do dnešní hrozně pseudogotické podoby. O budovu měla kdysi zájem Universal banka a. s. (s přímým prodejem však nesouhlasilo ministerstvo pro privatizaci). Později však tato banka získala prostory Na Kocandě v pavilónové budově vedle velké samoobsluhy, kde bývala čistírna, kadeřník a ještě nějaké služby. Protože je to také atraktivní místo, nemá už banka o budovu na náměstí zájem.

Mlýn

Litoměřický mlýn, který postavili bratři Conrathové v r. 1853 na místě tří městských vodních mlýnů, a který patřil mezi největší v Čechách, vlastní firma Unimon s.r.o. Kromě běžného sortimentu uvádí na trh výrobky racionální výživy pod značkou LIVA. Jsou to výrobky se zvýšeným obsahem vlákniny, některé výrobky jsou navíc obohaceny o minerální látky (vápník, hořčík, zinek) a pivovarské kvasnice nebo vitamin C. Protože racionální výživa v dnešní době "frčí", snad půjdou tyto výrobky na odbyt. Malí odběratelé však tvrdí, že i obyčejná mouka z Unimonu je pro ně drahá a berou mouku z jiných mlýnů, např. z Předměřic.

Každým rokem v březnu probíhá mezinárodní veletrh potravinářského zboží SALIMA. Mnohé zdejší firmy přijely jen sondovat, okukovat. Zúčastnily se Mrazírny (dosud neprivatizované), které předvedly různé zeleninové směsi - s těstovinami, s rýží, se žampiony - chutné, ale drahé - sáček o váze asi 400 g stojí 13 až 16 Kč.

Mnozí obchodníci si představují, že zbohatnou velmi jednoduše. Zřídí si velkosklad, do kterého navezou zboží z jednoho zdroje a za patřičnou přírážku budou prodávat obchodníkům a ti pochopitelně zase za patřičnou přírážku zákazníkům. Ono se vlastně dnes strašně málo věcí vyrábí. Spousta lidí žije z toho, že nějaké zboží někam přesunou. Ale to se dá dělat jen do určité míry, záleží na poměru výroby a takového obchodu. Když je výroba v menšině, celá ekonomika jde do háje. Proto, a nejen proto, to s naší ekonomikou jde tak z kopce.

Velkosklad

Takový velkosklad mléčných výrobků si vybudovala jedna paní v Sámově ulici

a otevřela ho 1. března. Zpočátku bylo zájemců z Litoměřic a okolí mnoho. Ale potom to bylo horší. (Zanikl poč. r. 1997.)

Soutěž kuchařů v Rooseveltu

V hotelu Roosevelt, který si vede výborně, se konala dne 20. 4. soutěž kuchařů a číšníků o putovní pohár Bask a. s. Roudnice. Zvítězila družstva z Ústí n. L., Teplic a Písku. Pan starosta jim předal "keramické" ceny. Nejvyšší ocenění - pohár Bask a. s. Roudnice n. L. a Hotelu Roosevelt získali teplotičtí.

V tomto hotelu se pořádají různé konference, obchodní setkání apod. Na počátku listopadu se zde uskutečnilo první zasedání poradního sboru Okresní hospodářské komory, na které byli přizváni zástupci státní správy. Jednalo se o spolupráci.

Kovobel, nová hala

Litoměřický Kovobel a. s. otevřel novou výrobní halu, kterou nákladem skoro 30 milionů vybudovaly místní firmy. Na slavnostní otevření přijel belgický premiér Jean-Luc Dehaene, protože belgická firma Unic Desing má v Kovobelu silnou kapitálovou účast. Manažer této firmy Theo Peers je předsedou představenstva Kovobelu. Výrobce kovového a čalouněného nábytku se však potýká s velkými problémy. Nejen, že se čeká na připojení zemního plynu (v hale je zima), ale ekologové uzavřeli zdejší galvanovnu, protože bylo prokázáno zamoření půdy kolem objektu. Zavinila ho prý dřívější Kovovýroba a nyní Kovobel musí její chyby napravit. Přijdou ho na pěkné peníze.

Pivovar zprivatizován

Litoměřický pivovar, který předložil privatizační projekt už v r. 1991 měl ke svému zprivatizování skutečně trnitou cestu. Byrokracie často slavila své vítězství a zdála se nepřekonatelná. V polovině minulého roku byla vypsána veřejná soutěž a dne 1. 4. 1995 byla konečně podepsána smlouva s vítězi soutěže. Ať se tedy Měšťanský pivovar Kalich a. s. snaží. Asi se mu povede dobře, protože nelze počítat s tím, že by Češi přestali pít pivo. Čím jim bude hůř, tím bude spotřeba piva stoupat. Ale náš Kalich se snaží. V prosinci uspořádal "mecheche", kterému se spisovně říká neformální setkání, se svými odběrateli a druhý den pozval starosty všech obcí. Piva bylo moře a všem se to moc líbilo.

Vítězem firma REVE

Na počátku června byla ve výběrovém řízení na pronájem pozemků u automobilového a vlakového nádraží vybrána pražská firma REVE. Tato firma zde hodlá vybudovat supermarket, česky řečeno velkoobchod. K podepsání smlouvy došlo však až v prosinci. Tato firma původně chtěla, aby objekt, který postaví, město po dvaceti letech koupilo za tržní cenu. To bylo pro město nepřijatelné. Nyní je uzavřená smlouva výhodná. Pozemek je pronajat na dvacet let za 800 tisíc Kč a po dvaceti letech se buď smlouva prodlouží nebo firma REVE objekt na vlastní náklady odstraní. Ale co bude za 20 let?!

Kombinovaná přeprava

Kombinovaná přeprava kamionů ROLA, která zahájila činnost před rokem, přepravila za tuto dobu 66 tisíc kamionů. Jejich provozovatelem byla německá firma, nyní od 1. 1. 95 se účastí provozu České dráhy, Česmad Bohemia, Svaz spedice ČR a rakouská společnost Ökombi Wien. Český kapitál má ve společnosti převahu a proto se společnost přejmenovala na Bohemia kombi. Tato kombinovaná přeprava je po

stránce ekologické přijatelná.

Ekologická elektrárna

Na pozemku u třeboutické cesty by v r. 1998 měla stát ekologická elektrárna, která ponese název Litoměřice. Malá vodní elektrárna by měla mít maximální výkon 1,5 MW a má posílit energetickou situaci. Město pozemek, o výměře 8.244 m² prodá až po realizaci stavby. Velice rozumné rozhodnutí našich radních na jejich posledním zasedání v tomto roce.

Česká národní investiční společnost - litoměřická ostuda

Listopadová revoluce přinesla zvláště v ekonomické oblasti takové změny, že laik se v těchto oblastech vůbec nevyzná. Kupónová privatizace s sebou přinesla vznik investičních fondů. V našem městě vznikla "Česká národní investiční společnost Litoměřice". Reklamou v televizi i českých denících nalákala do svých fondů (Český národní investiční majetkový fond a Český národní investiční obchodně - podnikatelský fond) velké množství akcionářů a tím i peněz. Oba fondy prohospodařily ohromný majetek. První fond za minulý rok prohospodařil 36,3 milionů a druhý přes 20 milionů. S akcionáři se nikdo nebavil, ustavili proto sdružení akcionářů, ale nevedlo se jim lépe. Česká národní investiční společnost si na své akcionáře pozvala soukromou bezpečnostní službu, také televizi Nova vykárali z objektu a ještě na ni podali žalobu za vniknutí do soukromých prostor. Byla z toho všeho náramná ostuda, o které informovaly skoro všechny české deníky. Škoda, že jméno téhle podvodné společnosti je spojováno se jménem našeho krásného města. Zviditelnit se potřebujeme, ale jinak.

Životní prostředí, ekologie, zemědělství

Skládka odpadu Úpohlavy

Velkým problémem naší doby je odpad. Je ho velice mnoho a není kam ukládat. Na okrese bylo množství malých skládek, nezabezpečených, které bylo nařízeno zrušit. Začala se budovat velkokapacitní skládka v Úpohlavech. Bylo založeno Sdružení obcí pro nakládání s odpady SONO. 20. února se zástupci usnesli, aby byla ze SONO vytvořena akciová společnost s ručením omezeným. Celkem je ve Sdružení 57 obcí. V souvislosti s otevřením první části skládky měl navštívit město ministr životního prostředí František Benda. Přijel jen ředitel Státního fondu životního prostředí ČR Jan Beneš. Předtím jednal na okresním úřadě s pracovníky referátu životního prostředí i některými starosty obcí. Skládka začala provoz dne 9. března. Má být v provozu asi 16 - 17 let, bude se tu ukládat až 30 tisíc kubíků odpadu ročně. Podle rozpočtu činí příjmy a výdaje asi 36 milionů.

Návštěva Holanďanů

23. října navštívil naše město holandský ministr životního prostředí J. W. J. Wolf se svým patnáctičlenným doprovodem. Panem starostou byli uvítáni a ředitel galerie jim ukázal nové diecézní muzeum. Město si prohlédli jen krátce, povečeřeli v Salva Guardě. Potom odjeli do Roudnice, prohlédli si skládku v Úpohlavech a také Terezín.

Dálnice

Pokračuje se se stavbou dálnice D 8. Její trasa do Lovosic je bezproblémová, stále se však diskutuje o její trase přes Krušné hory, kde by měla procházet chráněnými územími. Nyní se staví most u Doksan, kde se "vyřadí" archeologové, protože krajina u Ohře byla od pravěku souvisle osídlena. Úsek do Lovosic by měl být hotov v r. 1988. Začal se stavět "převaděč" pro Litoměřice u obce Lukavec. Do r. 2000 by měl být postaven tzv. západní most, který velmi pomůže dopravě ve městě. Dnes po Tyršově mostě přejede denně 17 tisíc vozidel (tak to si asi v r. 1910 opravdu nepředstavovali). Proti výstavbě dálnice v Českém středohoří protestují Děti Země a Společnost pro trvale udržitelný život.

Euroregion

Euroregion Labe / Elbe byl založen už v r. 1992 v Ústí n. L. Jsou v něm na české straně okresy Děčín, Ústí n. L., Teplice a Litoměřice, na německé pak: Saské Švýcarsko, Pirna, Drážďany venkov, Drážďany město a Míšeň. V úterý 14. února se sešla Rada Euroregionu v Domě kultury. Novými, vlastně staronovými prezidenty byli zvoleni pan Josef Pol a Hans Jürgen Evers. Schválili se společné projekty, např. ochrana přírody, boj proti ropným haváriím, dvojjazyčné gymnázium v Pirně, společné kulturní a sportovní akce. Projektů je celkem 26.

Teplárna na Kocandě

Komín na sídlišti Kocanda stále "hulí". Již v létě mělo být v provozu odpopílkovací zařízení. Severočeské teplárny to nestihly ani do konce roku. Na realizaci tohoto zařízení byla vybrána strážnická firma Miko, která vyhrála výběrové řízení. Stálo to už 25 milionů. Speciální tkanivové filtry má dodat Norská firma.

Den Země

Každý rok v dubnu je stanoven jeden "ekologický" den - Den Země. Ten den by se měl každý zamyslet jak zlepšit nebo aspoň nepoškodit naše životní prostředí. Výborný nápad dostali studenti zdejšího Ekonomu, kteří 25. dubna vyčistili řečiště Pokratického potoka. Pracovalo jich s velkou vervou skoro devadesát a výsledek byl vidět.

Ostrov

Kolik by asi muselo pracovat studentů, aby dali do pořádku Střelecký ostrov. V létě se zde snažilo čtrnáct zahraničních studentů (z Anglie, Skotska, Irska, Nizozemí, Španělska, Řecka). Práci jim zprostředkovala pražská agentura Inex. Ale kolik by asi ostrov potřeboval rukou, aby vypadal jako třeba za I. republiky! Byl chloubou města. Dnes je to zapomenutý kout, kde řadí různé bandy, vše je zarostlé křovím, kopřivami, nejsou cestičky. On také dřív ostrov k městu nějak víc patřil. Přicházelo se na něj Ostrovní ulicí, přešlo se přes malý most přes slepé labské rameno a už zde byl nejen nádherný park, ale tenisové kurty, v zimě kluziště, na Labi bývala plovárna, často se zde koncertovalo apod. Dnes je z Ostrovní ulice ubohé torzo, slepé labské rameno zasypané a v místě, kde byl most je nádraží Litoměřice - město. A přístup na ostrov je "dírou" pod kolejištěm. Vše vzalo za své, když se v r. 1956 až 8 překládala trať, která se rozšiřovala o jednu kolej.

Čistírna odpadních vod

Čistírna odpadních vod je v provozu už celý rok, a i když je to stále ještě provoz zkušební, velice se osvědčila. Dokonce získala titul "Stavba roku 1995". Soutěž

vyhlašuje a hodnotí Nadace ABF pro rozvoj architektury a stavebnictví ve spolupráci se Svazem podnikatelů ve stavebnictví a Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR. Všichni ocenili vysokou účinnost technologie a ojedinělé řešení provozních objektů. Titul byl stavbě udělen na veletrhu For Arch, For Tech. Letos se začalo stavět výtlačné potrubí od Lovosic, mělo by být hotovo v r. 1997, uvažuje se i o napojení Terezína.

Kotelny na plyn

S výměnou svítiplynu za zemní plyn, která proběhla v září, byly na zemní plyn přepojeny další dvě kotelny - v Liškově a Mládežnické ulici, v kterých byl dosud spalován lehký topný olej. Kotelny vytápějí 670 bytů na sídlišti cihelna, jejich plynofikace přispěla k ozdravení životního prostředí. Jen z jedné kotelny uteklo do ovzduší 23 tun škodlivin ročně, nyní to bude asi jen jeden a půl tuny a to je rozdíl! Provoz začal 19. prosince.

Počasí, zemědělství

To bylo léto!, vzpomínáme už s nostalgií. Opravdu, ale jaro bylo studené a jak se patří bouřlivé. Ve dnech 8 a 9. dubna se přehnala nad krajem vichřice o síle 140 km v hodině (měřeno na Milešovce) chumelilo a přihnala se první bouřka. Vítr byl tak hrozný, že se nedalo ani jít. Ve městě zvedal vítr obrovské prachové víry, shazoval tašky ze střech, v zahradách a okolních lesích lámal stromy. V dubnu bylo ještě mnoho sněhových přeháněk, zima byla ještě do poloviny května. Meruňky a broskve odkvetly špatně, úroda nebyla skoro žádná. Ale pak přišlo opravdové nádherné léto. V prázdninových měsících byla taková vedra, že se dalo žít jen u vody. Však také koupaliště na "Písečáku" bylo plné od rána do pozdního večera. (Jen ta cesta v tom vedru po rozpálených ulicích byla nesnesitelná. Teprve tehdy si člověk uvědomoval, jak je to daleko!) Také příměstské tábory, které se jindy konají v podobě výletů do okolní přírody se letos konaly na koupališti. Nejteplejším dnem od r. 1775, kdy se v pražském Klementinu provádějí měření, byl 29. červenec, kdy zde naměřili 34,5°C. Celkem souvislé "krásno", bylo přerušeno velmi studeným a propršeným týdnem od 12. do 19. června, 13. června bylo jen 11°C. Kdo si musel v tomto týdnu vzít dovolenou, měl opravdu smůlu.

Podzim byl pěkný, ale zima se přihlásila už brzo. Už na začátku listopadu se prudce ochladilo a sněžilo, v pátek 5. listopadu už muselo vyjet na silnice všech 16 sypačů. Náledí bylo zvláště ve vyšších polohách okresu (Úštěk, Třebušín, Velemín) jinde se tvořily sněhové jazyky. Lidé, kteří se vraceli po víkendů domů, často zůstali někde "viset" a museli čekat až pojedou sypač. Takové ochlazení na začátku listopadu nikdo nečekal. Sněhu se už u nás jaksi zalíbilo a s malými přestávkami zůstal až do vánoc. Vánoce byly po dlouhé době bílé.

Všechny stromy, které odkvetly asi v květnu (kromě broskví a meruněk) přinesly dobrou úrodu. Bylo dost jablek, hrušek i švestek. Domácí úroda se však neprodala. Kupuje se cizí ovoce, které se sem vozí kdoví odkud, a naší úrodou se krmí prasata, králíci nebo se vyveze na skládku. Co je tohle za hospodářství! Chudáci zemědělci, napřed je nalákali na soukromé hospodaření, že prý je podpoří, pomohou půjčkami apod. Nic nesplnili a pak tito lidé jsou na pokraji bídy, většinou přestávají hospodařit a nebo aspoň chodí do práce a zemědělství dělají jen jako koníčka. Lépe se snad daří velkým zemědělským společnostem a různým družstvům. Mnoho polí, zvláště v méně úrodných krajích, leží ladem a zapleveluje daleké okolí.

Vojsko, kriminalita, policie, vězeňství

Vojskový soud pod okresní soudy

Obvodní vojskový soud v Litoměřicích byl zrušen 1. 1. 1994 a byl začleněn do zdejšího okresního soudu, kam přešli dva vojenští soudci. Tito soudci soudili veškeré trestné činy vojáků z celých severních Čech. Jako všichni soudci byli i oni přetížení, proto se pro příští rok počítá s reformou v tom smyslu, že trestné činy příslušníků ozbrojených sil budou soudit i ostatní okresní soudy. Tím se prý práce urychlí a zlehčí.

Civilní služba

Vojna trvá nyní jen pouhý rok, navíc vojáci rukují do kasáren poblíž svých domovů, přesto je tato povinnost přijímána dnešní generací s nechutí, ba přímo s odporem. Hodně chlapců nastupuje tzv. civilní vojenskou službu, která trvá rok a půl a hoši si tento čas odpracují buď v nemocnicích, různých sociálních ústavech nebo také na vojenských stavbách apod. Mnozí však volí civilní službu proto, aby se "ulili". Prostě si myslí, že pouze podepíší s organizací, kde mají pracovat, smlouvu a pak už je nikdo nebude kontrolovat a do práce prostě nebudou chodit. Ale to se mýlí. Jsou soudně stíháni a odsouzeni až k osmi měsícům odnětí svobody. Zpočátku, hned po zavedení civilní služby, v r. 1990, byl o ni velký zájem, jak ze strany branců, tak zaměstnavatelů. Nyní zájem z obou stran poklesl, protože být na vojně, třeba jako civil, není příjemné a na druhé straně také organizace nemají zájem o brance (nemají s nimi moc dobré zkušenosti), kteří mají např. záznam v rejstříku trestů. A těch je bohužel dost.

Počty branců

Ve městě je nyní mnohem menší počet vojáků než dřív, před revolucí. Např. letos koncem března odešlo do zálohy jen něco málo přes sto vojáků. Nováčků nastoupilo ještě mnohem méně. Do kasáren "Pod Radobýlem" jich nastoupilo 4. dubna pouze 27, do druhých kasáren asi stejný počet. Žádost o civilní službu podalo asi 200 branců, vyřízena jich bude asi polovina.

Na počátku 28. září odešlo do civilu asi sedmdesát chlapců a 3. října nastoupil asi stejný počet nováčků. Odvody i propouštění probíhají stále v jarním a podzimním termínu. Propuštěnci, i když už je jich mnohem méně než dříve, nadělají stejně hodně kraválu a jiných výstředností. Jak se za nimi zavrou kasárna, už za ně nezodpovídají důstojníci. A tak má městská policie vždycky dost práce. Snaží se je co nejdříve poslat domů.

Cvičení tří armád

V září proběhlo vojenské cvičení, manévry, společně s Poláky a Němci. Zástupci těchto armád - 30 příslušníků z každého státu uspořádali "Společný pochod tří armád". Se zástupci města a okresu se sešli 6. září na zdejším náměstí.

Návštěva amerických důstojníků

V naší armádě už také není všechno tak tajné jako bývalo před revolucí. Kdo by si ještě před několika lety pomyslel, že do našich kasáren přijedou členové U. S.

ARMY a že se o tom dozví veřejnost. Tři američané ze 130. ženijní brigády, kteří jsou v Německu (v Hanau) byli od 5. do 10. března v kasárnách Pod Radobýlem, aby "okoukli" naši techniku a výcvik. Byli také na Babinách, ve vojenském cvičišti. Kapitány Eugena Snymana a Antony Reeda a seržanta Alfreda Maysema (černocho) přijal přednosta okresního úřadu pan Pol, a zdejší Kalich ochutnali přímo v pivovaru. Prý jim zdejší pivo chutnalo.

Pasové oddělení přestěhováno od 1. ledna

Pasové oddělení policie se odstěhovalo na Kocandu do pavilonu v Topolčianské ulici, bývala tam ještě donedávna lékařská pohotovost.

Republikáni obžalováni

Litoměřický státní zástupce podal letos v lednu zdejšímu okresnímu soudu žalobu na pět členů republikánské strany, kteří loni 30. července způsobili výtržnost při pietním aktu na Tereziánském hřbitově. Šlo o akt česko - německého usmíření. Když zástupci německé strany pokládali věnec, republikáni ho odkopli, rozšlapali a nadávali Němcům. Byla z toho mezinárodní ostuda. Nyní jsou tedy obžalováni, ale kdy budou odsouzeni, to je ve hvězdách. Ledaže by měl někdo zájem na rychlém vyřízení.

Věznice

Čím méně je nyní v našem městě vojáků, o to více máme vězňů. Kapacita věznice je prý 350 míst, ale vězňů je zde nyní (v červenci) více než 540 (ve vyšetřovací vazbě, protože je to věznice vazební). Vězňů ve výkonu trestu, kteří jsou "zaměstnáni" v provozu věznice je asi třicet. Všichni ostatní jsou po odsouzení rozváženi do jiných věznic podle výše trestu. "Profil" vězňů je velice rozdílný - od

různých podvodníků, zlodějů až po vrahy. Soudy pracují strašně pomalu, a když není do 200 dnů (tak dlouho může trvat vazba) zadržený odsouzen, musí být propuštěn, i když je to několikanásobný vrah, pedofil apod. A to je pro společnost hrůza!

Soudnictví

Než si naše soudnictví získá prestiž, jakou mělo před válkou, bude to ještě dlouho trvat. Vždyť, kdo se mohl dříve dostat na práva? Jen ten, kdo byl náležitě a až do třetího kolena prokádrován. A všichni tito lidé stále soudí. To např. soudci za I. republiky byli co do platů proti těm současným úplní žebráci. Nebyli zaplacení, ale měli úctu státu a společnosti, protože si ji zasloužili, svým chováním a svou prací. A společnost jim dávala tuto úctu najevo třeba tím, že soud byl vždy umístěn v pěkné budově, kde každý pan soudce měl svou kancelář a jednací síň byla podobná promoční aule. Vždyť třeba v našem městě v r. 1909 byla pro tehdejší krajský soud postavena obrovská a okázalá budova v dnešní budově Na valech. Dnes okresnímu soudu z této budovy zůstalo ubohé přízemí. Vše ostatní zabírají úředníci okresního úřadu. Krásná jednací síň se vodorovně rozdělila na dvě prostory a z té spodní vznikla jídelna pro zaměstnance a z té horní poloviny zasedací síň pro různé schůze. A soudci vynášejí rozsudky v obyčejných kancelářích, kde jsou jen stoly a obyčejné židle. No, ukázka doby.

Práce policie

Počet trestných činů rok od roku stoupá. Za necelý rok bylo okresnímu policejnímu ředitelství ohlášeno skoro 3 500 trestných činů. V porovnání s loňským rokem je to o 250 trestných činů víc. Celková škoda těchto trestných činů je skoro 70 milionů korun. Policisté se sice snaží, a také se jim podařilo objasnit více případů než loni, ale stejně velký počet zlodějů a podvodníků uniká. Roste hospodářská kriminalita, daňové úniky apod. Zdejší okresní oddělení policie objasnilo 41,4 % případů a v severních Čechách se tak umístilo na čtvrtém místě. Opravdu dobře policie pracuje při objasňování násilných trestných činů, mravnostních deliktů a vůbec závažnějších trestných činů. Horší je to u krádeží, kterých je velké množství a zloději jsou stále rafinovanější. Jen letos bylo např. v okrese ukradeno 397 aut, policisté jich vrátili majitelům 116. Hodně se kradou jízdní kola, ale na venkově i domácí zvířata. Hodně je i dopravních nehod, řidiči jsou také stále bezohlednější. Takových co zastaví, když je chodec na přechodu je stále málo, většinou jen ti starší. V zimě jsou soustavně vykrádány rekreační objekty. Mládež, zvláště na sídlišti se také často ráda baví tím, že zapálí obsah kontejnerů. Nejen že smrad a kouř zamoří široké okolí, ale může vzniknout požár. Jen v sobotu 2. prosince vyjeli hasiči jednou na Severozápad, podruhé na Cihelnu, v neděli znova do Pokratic.

Causa Pařízek

Již více než rok a půl se táhne aféra zvaná ve všech českých denících Causa Pařízek. Jan Pařízek byl zakladatelem zdejší ODS, v r. 1993 byl místopředsedou oblastního sdružení litoměřické ODS. Začal podnikat - na kraji Lovosic při hlavní silnici vybudoval jakýsi autoservis ve velkém. V té době se hodně dovážela ojetá auta ze zahraničí. Najednou se podezřele začala na severu Čech auta ztrácet. Cesta vedla k Janu Pařízkovi. V jeho dílnách se měla kradená auta zcela vyměnit - přečíslovat motor, karoserii, dát nový kabát atd. Takovéto zcela nové auto se mělo pak dobře prodat. Policie říká, že Pařízkovi dokázala nejméně 16 kradených aut. Kdyby to byl normální zloděj, asi by to bylo jasné. Ale Pařízek byl celkem vysoký funkcionář

vládnoucí politické strany. Nakonec prý v tom byli namočení i někteří policisté. Pařízek se odvolával na to, že je to msta, protože jako člen prověřkových komisí, které prověřovali "staré struktury" mezi policií, se dostal k tajným materiálům a byl prý vydírán. Cesty prý jdou až k samému ministru vnitra Janu Rumlovi. Kdo ví. Pravicový tisk Pařízka obhajuje, nezávislé deníky jsou jasnější - kradená auta, pašování cigaret ze Slovenska, daňové úniky. No musí rozhodnout doufejme nezávislý soud. Ale zanedlouho uplyne 200 dnů vazby, Pařízek bude muset být propuštěn a pak se vše jakoby zapomene. Takovou dobu nyní žijeme!

Kultura, výstavy, koncerty, divadla, přednášky

Ty tam jsou doby, kdy kultury ve městě, zvláště té kvalitní, bylo tak málo, že každý koncert byl událostí. Člověk mohl chodit na všechno a ještě mu zbyla spousta večerů, sobot a nedělí volných. Dnes je tomu úplně naopak, člověk to všechno nestihne, i kdyby se rozdělil na osm dílů. A to je dobře. Jen kdyby to všechno bylo také finančně únosné a času kdyby bylo víc. Není také možné všechny akce popsat, spíše jen nějaké vybrat.

Výstava Ladislava Purkrábka

Dům kultury nenabízí jen své sály, ale i foyer, kde pořádá různé výstavy. Hned v lednu uspořádal zde výstavu obrazů litoměřického malíře - amatéra Ladislava Purkrábka, letos osmdesátiletého. Pan Purkrábek vystavoval ve městě od šedesátých let, nejvíce v muzeu. Letošní výstava byla prodejní, navštívilo ji přes dva tisíce lidí. Výstava byla otevřena v listopadu minulého roku a skončila 2. ledna 1995.

První týden na začátku dubna zde byla velikonoční výstava. Byli tu nejen kraslice zdobené rozličnými technikami, ale i pomlázky, keramika. Takovéto výstavy se dříve pořádaly v různých obcích, v jejich kulturních domech. Dnes si málokterá obec může dovolit takový dům vydržovat, proto vystavují v Litoměřicích. Velikonoční zvyky se udržely a uchovávali v původních českých oblastech regionu, v Roudnici, Litoměřicích, Třebenicích. Zvyky v německých oblastech zanikaly odsunem německého obyvatelstva. Nově přistěhovalí obyvatelé byli každý odjinud, žádné zvyky se nedodržovali.

Fotografie M. Rady

Velice zajímavou výstavu uspořádali k 50. výročí ukončení II. světové války. Miroslav Rada, fotoreportér Severočeského deníku, vystavil dokumentární fotografie z naší politické scény. Výstava byla nazvána "Pět let od revoluce". Není výmluvnějšího dokumentu naší pohnuté doby než právě fotografie.

Setkání svazu bojovníků za svobodu

V prvním květnovém týdnu se také sešli v malém sále ti, kteří boje II. světové války zažili na vlastní kůži, ale i ti, kteří trpěli v koncentračních táborech. Jsou sdružení ve Svazu bojovníků za svobodu, okresní výbor tohoto svazu má asi 400 členů.

Děti z diagnostického ústavu

V červnu vystavovali své práce chovanci Diagnostického ústavu v Čížkovicích.

Výstavy tohoto typu dávají nám zdravým poznat, jak duše dítěte, která jakoby bloudila v jiném světě, má jiné způsoby sdělení. Co neumí vyjádřit slovy, vypoví nějakým uměleckým dílem.

Fotografie Petra Herrmanna

Co všechno dokáže fotografie, jak působit na city, jak upozornit na krásu věcí, kolem kterých třeba denně chodíme, aniž bychom si jich všimli. Takové Litoměřice nám na svých fotografiích představil 27. září fotograf Petr Herrmann.

Blanka Bohdanová

Často se stává, že člověk, který se živí uměním má velkou škálu vyjadřovacích možností. My často známe jen jednu z nich. To nám předvedla populární herečka, členka Národního divadla, Blanka Bohdanová. Vystavila v Litoměřickém DK své obrazy. Vernisáž byla 21. října. Vernisáži byla přítomna televize Nova. Sama herečka přivezla s sebou svou knížku Život jako v pavučince.

Litoměřický kalich

Na konci října (28. a 29.) se konala velká taneční soutěž Litoměřický kalich. Letos se konal už 4. ročník. Soutěž má už dobré jméno, účastnilo se jí na 400 párů (z toho polovina v dětských kategoriích). Soutěžících párů z Litoměřic bylo 13. V kategorii latinsko - amerických tanců se náš pár Štěpánková - Jirsák umístil na 2. místě.

Velká "šou" se konala 11. listopadu, kdy zde bylo semifinále soutěže "Modelka 95". Uváděl ho populární herec Pavel Zedníček, natáčela televize Nova.

Linha Singers

Přiblížily se vánoce a Dům kultury připravil nejen soutěž o nejkrásnější perník (výstava se líbila nejvíce dětem), ale také pravou lahůdku pro zájemce o náročnou kulturu. Vyhlášený pražský soubor Linha Singers přednesl staré české pastorely a koledy takových velikánů jako jsou J. J. Ryba a Jiří Ignác Linek. Bylo to nádherné.

Salva Guarda - galerie

Malá, ale krásná je galerie, kterou otevřeli v nádherném renesančním domě jeho majitelé, manželé Grimovi, akademičtí malíři. Nese název podle latinského nápisu na domě - Salva Guarda. Každá akce, která se zde uskuteční má vysokou uměleckou úroveň.

V dubnu tu vystavovala keramička J. Hlináková a pohlednice starých Litoměřic sběratel Luděk Veselý, který vydal exkluzivní publikaci (vyšla v červnu). Tato tematika je pro občany města velice přitažlivá.

Krajky

V máji připravila tato galerie přímo lahůdku - výstavu krajkových obrazů a kreseb akademických malířek Milči Eremiášové a Moniky Hobzíkové - Sieglkové. Člověk by nevěřil, co všechno jde stvořit z nití s pomocí obyčejných paliček. Není to řemeslo, je to umění. A ještě před válkou ovládalo toto umění mnoho obyčejných žen, nejen v krajích, kde mělo toto řemeslo vyhlášené jméno, např. na Vamberecku.

V červenci zde vystavoval sochy akad. sochař Jiří Kryštůfek, v říjnu akad. sochařka Jarmila Malátová, v listopadu fotograf Miroslav Králík představil České středohoří, jak ho neznáme.

V. A. Šrůtek

Od 12. prosince vystavoval v této galerii otec paní Ivany Grimové - V. A. Šrůtek. Mnohé dnešní pětadesátňíky učil kreslení na zdejším gymnáziu, které bylo od r. 1945 v budově dnešní 1. základní školy Na valech (budova postavena v r. 1877, kdy zde bylo německé gymnázium). Pan Šrůtek malovat umí, ale to ale. Až vymřou pamětníci jeho obrazů z padesátých let, těch kouřících komínů, které "zdobily" kanceláře komunistických funkcionářů, bude to asi lepší. Nebo bylo mu třeba drát se o titul "zasloužilý umělec"? Ne nebylo, zvláště proto, že malovat umí. A ten obraz, co daroval nemocnici, ten pokleslý socialistický realismus, ten měl raději spálit.

Výstavy v Muzeu

Okresní vlastivědné muzeum zahájilo rok velmi poučnou výstavou. Výstava nesla název Osudy Čechů na Volyni a připravilo ji Národní muzeum. Vernisáž byla 8. února, účastnil se pan starosta, pracovníci Národního muzea, zástupci volyňských Čechů. Výstava vyprávěla o tom, jak naši krajané od 70. let minulého století odjízďdili na Volyň, kde získali půdu, jací byli výborní hospodáři, kde všude vybudovali vesnice - vše bylo znázorněno mapami, grafy a doplněno trojrozměrnými předměty, které si volyňští Češi přivezli jako památky při návratu do vlasti. Dověděli jsme se jak za války statečně bojovali a jak, po zkušenostech se životem v Sovětském svazu, se po válce usilovně snažili dostat se zpět do staré vlasti. (Tehdy v r. 1946 ještě netušili, že to, před čím utíkali, nastane za dva roky i v jejich vysněné staré vlasti.)

Mnoho volyňských Čechů žilo mezi námi. Když se vraceli, měli jednu podmínku. Chtěli zůstat pohromadě, celé vesnice. To bylo možné právě v bývalých Sudetech, kde po odchodu Němců, byly celé vesnice prázdné. Takovou typickou volyňskou vesnicí je Chotiněves. Tam přešli obyvatelé volyňského Boratína. Jako památku si s sebou přivezli oltář a kazatelnu z kostela, který tam svými rukama vybudovali. Chotiněvští jsou evangelíci, vzácní lidé. V r. 1950 si prosadili stavbu kostela, který ze stodoly také vlastníma rukama postavili. Dlouhá léta se podobal prostým tolerančním kostelíkům bez věže. Až pár let před revolucí dělali rekonstrukci kostela a přestavěli malou věž. Je v ní i zvon, který pochází z tolerančního kostela z Habřiny - zničený kostel, který se už nedal zachránit.

Výstavu v muzeu navštěvovali volyňští Češi ve velkém počtu, vzpomínali nad dokumenty, fotografiemi, poznávali se s dávno neviděnými přáteli. Bylo to dojemné. Dík za výstavu. Výstava skončila 26. března. Poputuje do dalších měst.

Kukalová, Kováč, Košárek

V dubnu představila v muzeu své obrazy Milena Kukalová, v květnu své sochy Tibor Kováč a obrazy František Košárek, litoměřický amatérský malíř.

Rostliny a homeopatie

O prázdninách byla výstava léčivých rostlin. Nazvána byla příroda pomáhá léčit. Výstava měla přiblížit principy homeopatie a historii tohoto oboru. Výstava byla doprovázena přednáškami propagátorů tohoto oboru - MUDr. Zory Bártové, PharmDr. Františka Stáně a mgr. Z. Chlebné. Příznivců této podivné léčebné metody u nás přibývá. Lidé mají rádi pohádky, naštěstí je tu převaha zastánců klasické medicíny (mezi lékaři). Kdyby klasická medicína převzala od homeopatů jejich laskavý přístup k pacientovi, měla by vyhráno.

Homo faber

Jedinou pravou muzejní výstavou byla výstava nazvaná Homo faber. Krásné předměty užitkového charakteru vyráběné rukama našich předků musely návštěvníky nadchnout jednoduchostí, vkusem, důmyslem. Kolovrátky, máselnice, ošatky, zásobnice, vidle - podávky, volská jha, uzdy apod.

Historické hračky

Vánoční muzejní výstava se opravdu povedla. Už název "Historické hračky" všechno prozradí. Hračky z minulého století až po ty nedávno minulé zapůjčili jednotliví občané (muzeum se na ně obrátilo s výzvou) i jiná muzea. Hračky byly doplněny ilustracemi Adolfa Kašpara k Babičce Boženy Němcové. Také vernisáž, 7. prosince, se vydařila. Otevíral ji Mikuláš a přítomným dětem, kterých bylo tolik, že se do výstavních sálů nemohli vejít, daroval pytlíček sladkostí.

Galerie, jako každoročně nabídla občanům široké a kvalitní možnosti kulturního vyžití. V únoru zde vystavoval své grafiky Pavel Nešleha, své metafyzické vidění světa, v dubnu se zde představili umělci a umělkyně zabývající se zvláštní výtvarnou technikou - frontází. V době konání výstavy se uskutečnil koncert geniálního flétnisty Jiřího Stivína. Vystupoval, jako vždy se svou "pepickou" čepicí na hlavě. Od 22. června až do poloviny září zde vystavoval své plastiky Miloslav Chlupáč. Litoměřické však dozajista nejvíce zaujala výstava Žitenice - kostel sv. Petra a Pavla. Výstavu připravil ing. Petr Macek, syn litoměřického historika a archiváře Jaroslava Macka, který se této románské památce věnuje mnoho let. Byly zde nákresy a půdorysy znázorňující stavební vývoj této vzácné památky. Zvláště tu však byly románské plastiky evangelistů i restaurovaná hlava posledního evangelisty, nalezená při rekonstrukci žitenického kostela v osmdesátých letech. V kostele, přestavěném ve stylu raného baroka, je i pozoruhodná výzdoba (plastiky) tohoto století. I o ní nás informovala výstava.

Miloš Jiránek

V prosinci (14. 12.) byla otevřena výstava přední osobnosti významné malířské generace devadesátých let, Miloše Jiráka. Jeho nádherná impresionistická díla potěšila srdce milovníků umění.

Symposium "Otevřený dialog"

Již po čtvrté bylo 1. července zahájeno v bývalém jezuitském kostele Zvěstování P. Marie, mezinárodní výtvarné symposium pod názvem "Otevřený dialog". Na organizaci tohoto podniku se vedle Ministerstva kultury ČR a Nadace Symposion podílí velkou měrou zdejší galerie. (Dříve neslo podobné symposium název "Barok a dnešek".) Otevřený dialog - to je to, co v naší současné době chybí, hlavně na politické scéně, proto si toto symposium dalo za cíl, naučit se naslouchat a respektovat vzájemně různé kulturní, duchovní a náboženské hodnoty. Byly zde vystaveny práce dvaadvaceti našich i cizích umělců.

Otevřena Galerie a muzeum litoměřické diecéze

Po letech rozpaků a diskusí co s gotickým domem čp. 24 (na náměstí, bývalý Hradilův dům) zde bylo 28. září otevřeno Diecézní muzeum. Oficiální název je Galerie a muzeum litoměřické diecéze. První muzeum tohoto druhu bylo v Litoměřicích otevřeno v r. 1885. U jeho zrodu stál tehdy církevní historik dr. Vincenc Luksch, který tehdy zastával funkci památkového konzervátora. V tomto muzeu se tehdy shromažďovaly církevní památky, které už tehdy nesloužily svému původnímu účelu. Bylo umístěno v přízemních a sklepních prostorách biskupské rezidence. Od dvacátých let, po smrti dr. Luksche, se však o sbírky nikdo nestaral a v r. 1940 přešly do tehdejšího Stadtmusea a po válce do sbírek Okresního vlastivědného muzea.

Litoměřická diecéze vlastní opravdové poklady. Některé z nich vystavila před časem v galerii na výstavách "Z pokladů litoměřické diecéze I a II". Tato díla a ještě mnohá jiná mají nyní své důstojné umístění.

Koncerty kruhu přátel hudby

Velmi bohatý je nyní koncertní život v našem městě. Mají radost nejen ti, kteří před čtrnácti lety zakládali Kruh přátel hudby. Nyní vše "běží jak na drátku", nikdo už nekáduje účinkující umělce ani repertoár. Snad už se nevrátí doba, kdy se nesměly hrát koledy, a když tak jen ty "nezávadné", kde se nemluvílo o Jezulátku, Marii, Josefovi, andělíčcích. Průšvih měl tehdy v Litoměřicích nejen Spirituál kvintet, ale i Jaroslav Krček se svou Musicou Bohemicou, kteří ty koledy zpívali, a pochopitelně ti, kteří je do Litoměřic pozvali. Ale už jsou snad tyhle černé doby navždy pryč. Můžeme si pozvat jakékoli špičkové umělce, ale musíme na ně mít peníze.

Program koncertů kruhu je kvalitní a rozmanitý. Nelze jmenovat všechny, tedy jen výběr - v lednu Pražákovo kvarteto (hráli třeba Smetanův kvartet Z mého života), v únoru zněly árie ze slavných oper v podání původem rumunské pěvkyně (Anda-Louise Bogza), která trvale účinkuje v Brně. Novou sezónu (14.) v září zahajovalo Ganter trio, v listopadu klavírista Radoslav Kvapil a vánoční koncert - překrásná stará hudba v podání vynikajícího pěveckého tělesa Capella Regia Muzicalis.

Litoměřické varhaní léto

Již popáté se konal mezinárodní festival "Litoměřické varhaní léto", pod záštitou starosty a litoměřického biskupa. Koncerty se konají v katedrále sv. Štěpána a jsou velice hojně navštěvovány.

Na zahajovacím koncertě jsme si vyslechli polskou altistku Jadvigu Rappé, na varhany jí doprovázel Jaroslaw Malanowicz. (Ten stál u zrodu tohoto festivalu, jeho česká maminka byla ve zdejší nemocnici jako kardioložka.) Na letošním festivalu účinkovali hosté ze Švýcarska a Francie, z našich pak náš nejlepší varhaník Aleš Bárta - účinkoval 28. června.

Koncert k 50. výročí osvobození

V katedrále se také konal slavnostní koncert k příležitosti 50. výročí osvobození Litoměřic. Účinkovali mladí umělci z Cechu organistů při konzervatoři v Teplicích i mladí varhaníci, nadaná Hanka Kaslová, vítězka několika soutěží, pozounista Pavel Čermák a zpěvačka Petra Jenčková. Byla to krásná oslava osvobození před 50 lety.

Zemřel Kamil Pavlík

V tomto roce zemřel (27. 8.) významný litoměřický hudební pedagog Kamil Pavlík. Byl prvním poválečným ředitelem zdejší hudební školy, později v padesátých letech vystřídán Františkem Maršálkem. I když později Kamil Pavlík učil na konzervatořích v Teplicích a v Praze, účastnil se vždy hudebního života ve městě.

Vychoval mnoho litoměřických "malých" muzikantů, kteří mu vzdali hold koncertem 15. 11. v divadle K.H.M. Večer uspořádala základní umělecká škola, účast byla velická.

Hlásek

Významné jubileum oslavil dětský pěvecký sbor Hlásek. Představil se letos sérií koncertů. 31. března, potom 5. a 7. května v Domě kultury a v katedrále. Poté odejel do Šumperka na festival "Krajina zpěvu" a potom na turné do Polska. Vydal také letos svou první magnetofonovou nahrávku. Sbor se letos osamostatnil a byla založena Nadace Hlásek. Práce sbormistrů Vlasty Vávrové a Adolfa Škardy je záslužná a úspěšná. Sbor se sešel na svůj vánoční koncert v katedrále, ale ten odpadl z důvodu chřipkové epidemie.

Plamínek

Také druhý dětský soubor oslavil významné jubileum. Plamínek, při 3. základní škole existuje už 25 let. Svůj jubilejní koncert měl 10. listopadu v sále 3. ZŠ. Tento sbor si přivezl letos 8. dubna první místo ze soutěže školních sborů.

Páni kluci

Při této škole, která se specializuje na hudební výchovu je ještě soubor Páni kluci. Tento mladý soubor zpíval o vánocích poprvé v katedrále. Na tomto koncertě 19. prosince účinkovali Páni kluci společně s Plamínkem a Pěveckým sdružením litoměřických učitelů, kteří nastudovali Rybovu Českou mši vánoční. I když byla v katedrále zima, vděčných posluchačů bylo mnoho.

Letos si mohli litoměřičtí občané poslechnout také pěvecké soubory z Holandska, Německa, Kanady.

Divadlo

Také divadelní scéna byla velmi bohatá, hostují různé soubory (např. 12. 3. divadlo ABC), vždy se ale představí místní "Máchovci". Tentokrát nastudovali 30. května hru Karla Poláčka "Otec svého syna". Hra se jim povedla, ovace byly veliké a hlavně, divadlo bylo do posledního místečka vyprodané.

Večery zblízka

V divadle se pořádají také různé přednášky a diskusní večery. Zajímavý byl večer nazvaný Večery zblízka - putování českých a německých spisovatelů, historiků, teologů, publicistů. V Litoměřicích se zastavil 27. září. Námětem večera byla aktuální otázka - Intolerance a rasismus, Češi a Němci, správci dobrého sousedství. Z české strany se večera účastnili: Jiří Ruml, Jan Trefulka, Vladimír Just, Zdeněk Šmíd - z německé: prof. Grulich, prof. Hampl a páter Schlegel. Pořad uváděl český emigrant Dušan Pařízek (žije v Německu). Spisovatelé četli ukázky svých děl. Po pořadu byla živá diskuse.

Večer T.G.M.

Dne 26. října byl v divadle vzpomínkový večer na prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Večer uspořádala Masarykova demokratická strana. Po přednášce účinkovali studenti teplické konzervatoře.

Jiné žánry - v divadle

Divadlo nezapomíná ani na vyznavače jiných žánrů - tzv. lehčích. Tak zde v březnu zpíval politické pamflety "zpívající právník" Ivo Jahelka a v říjnu zde byla např. brněnská dechovka Moravanka.

Kino Máj

Po delší rekonstrukci kina Máj bylo 18. září zahájeno promítání. Po dobu rekonstrukce se promítalo v kině Beseda. Nyní je Beseda uzavřená a nad její existencí visí otazník. Jedno je však jisté, jako kino už nikdy sloužit nebude. Jedno kino ve městě - ještě často zeje prázdnotou. Předsálí kina Máj slouží také jako "výstavní síň". Při znovuotevření kina zde byla výstava fotografií z Bosny a Hercegoviny. V prosinci pak výstava studentů pražské FAMU, s názvem "Osm a dvě" (podle počtu chlapců a dívek).

Knihovna K.H.M. začala letošní "měsíc knihy" (to býval za totality vždy březen) významnou událostí. Od 1. 3. pracuje s počítačovou sítí. Pracovníci museli veškerý knihovní fond (i časopisy) opatřit čárkovým kódem. Pracovali na něm tři roky, ale vyplatilo se to. Práce je mnohem snadnější. Výborné je hlavně propojení s ostatními knihovnami a jejich knihovním fondem. Čtenář může o žádané knize dostat okamžitě informaci, knihovníci zase nemusí hlídat termíny vrácení knih. To také dělá počítač.

Také zdejší knihovna se rozhodla pro "specializaci", buduje fond sci-fi literatury. V polovině roku už měla přes 300 titulů. Asi je tato literatura velmi žádaná a knihovně jde o počty výpůjček, protože jako dnes všude - jde o peníze.

Zahrada Čech

Tržnice

Provoz na Zahradě Čech začíná ještě v zimě. Dokázala to letošní Tržnice Zahrady Čech ve dnech 6. - 9. dubna. Opravdu se v těchto dnech sypal sníh na prodávané sazenice a stromky. To však neodradilo zahrádkářský národ, v sobotu sem přišlo 35 tisíc návštěvníků. Prodejců bylo přes sto a vedle stromků, sazenic, semen a květin se zde prodávala kuřátka a káčátka.

Můj dům, můj hrad

Po vydařené Tržnici ovládli výstaviště stavebníci. Ve dnech 27. - 1. 5. proběhla výstava Můj dům, můj hrad. O tuto výstavu mají velký zájem stavební firmy a stavebníci. Letos už je to třetí ročník výstavy s touto tematikou. Účastnilo se jí více než 180 firem, které nabízely izolační a instalační materiály, topné systémy, čističky odpadních vod apod. Na výstavu zavítal 1. 5. ministr hospodářství Karel Dyba. Ve svém krátkém proslovu mluvil o tom, jak u nás roste bytová výstavba, a že prý ještě poroste. Jako už mnohokrát, lhal. Ale těmto lidem už asi ani nejde o to, aby jim někdo věřil.

Veteráni

Stavebniny vystřídal na výstavišti vše, na čem se dá jezdit. Ve dnech 21. - 25. května zde proběhlo už popáté Tempo. Účastnilo se padesát vystavovatelů. Byla zde auta, motorky a všelijaké doplňky k tomuto sportu. Každý se vždy těší na historická vozidla. Letos se zde konal už 12. sraz historických vozidel, který pořádal Veteran car

klub Velemín a Svaz závodníků - veteránů Praha. Sjelo se 117 vozidel z Německa a od nás. Nejstaršímu automobilu bylo 93 let, značka Meuer, vyrobený v Norimberku v r. 1902. Následoval průjezd starých vozidel po okolí města, trasa měřila 50 km a rychlost byla 28 km za hodinu.

Akce na Tempu

S touto výstavou je spojený Závod míru mládeže, jehož první etapu odstartoval náš nejlepší cyklista Jan Veselý. V sobotu 22. května zde proběhlo mistrovství republiky handicapovaných dětí v závěsném kuželníku. Spolupořadatelem této akce byla společnost Spastic Handicap - Česká federace sportovců s centrálními poruchami hybnosti.

Potom už podruhé proběhlo na výstavišti populární "Bydlení 95". Účastnilo se přes devadesát výrobců a prodejců. Návštěvníků bylo 15 tisíc. Mnozí však hleděli nejvíce na ceny, taková sedačka ze sekvojového dřeva za 117 tisíc, to je pakatel, že. Navíc je to nábytek nevkusný. Ale byl tu i vkusný nábytek, ale také drahý. Z našich vystavoval Kovobel a Leonard, místní firma, která se specializuje na výrobu židlí.

Vodovody - kanalizace

Záhy začala na výstavišti výstava Vodovody - kanalizace. Trvala jen tři dny 30. 5. - 1. 6. Vystavovatelů bylo 200 a návštěvníků dost.\

Potravinářský veletrh

Poprvé se na výstavišti letos konal Potravinářský veletrh od 31. 8. do 1. 9. Z našich vystavovala Bohušovická mlékárna, Litoměřické mrazírny, Kalich a firma Procházka. S veletrhem byla spojena ochutnávka, která láká mnohé návštěvníky. Vystavovalo celkem 80 potravinářských firem, návštěvníků bylo poměrně málo. Lilo jako z konve skoro celé tři dny.

Jablko roku

Potom už ve dnech 15. - 24. září proběhla vlastní Zahrada Čech. Letošní návštěvnost byla více než dobrá. Jen druhý den po otevření přijelo do Litoměřic 35 tisíc návštěvníků a hrozil dopravní kolaps, za celou dobu trvání navštívilo výstavu asi 170 000 návštěvníků. Tradiční soutěž "Jablko roku" proběhla 23. září. V porotě byly slavné herečky a zpěvačky: Helena Vondráčková, Stella Zázvorková, Saskia Burešová a Iveta Bartošová. Vítězem se stali manželé Kohoutovi, lékaři bydlící v Žitenicích. Jejich jablíčko odrůdy Bohemia prý bylo opravdu nejchutnější.

Kuriozity

Na Zahradě Čech tentokrát probíhala také soutěž "Příroda čaruje", kde spolu soutěžili různé hospodářské kuriozity. Zvítězila cibule, která vážila 1,65 kg a vypěstoval ji pan Ondřej Gura z Dobříčan u Žatce. Vyhrál travní traktor v hodnotě 50.000 Kč. Ale k vidění zde byla i "broskvotřešeň" a "hruškojablko", fazolový lusk, který měřil přes metr apod.

Ještě jedna akce již tradičně probíhá na výstavišti a to Česká národní výstava psů všech plemen s mezinárodní účastí. Plemen tu bylo na 200 a jednotlivých pejsků

skoro tři tisíce. Výstava proběhla za krásného až příliš horkého počasí dne 8. května. Zvítězil pejsek plemene šiba-inu a jeho chovatelka paní Jana Svobodová u Hradce Králové dostala od pana starosty pěkný pohár.

Sport

V některých sportovních disciplínách se našim sportovcům daří, zvláště těm mladým. V přeboru juniorek v Praze, získaly naše trampolinistky (členky Hampl Clubu Litoměřice) všechny medaile. Přebor 1995 se konal v Praze v červnu. V soutěži jednotlivkyň obsadila naše děvčata všechna tři první místa - absolutní vítězka Lenka Honzáková, druhá Magdaléna Růžičková a třetí Jana Drholcová.

Judisté

V červenci odejel na 3. ročník Evropských olympijských dnů, který se konal v anglickém městě Bath, judista z JC Litokan Radek Zelenka. Už jmenování do této soutěže je velkým úspěchem. Judistický oddíl se ustavil také při 8. ZŠ. Tam mají mistra ČR v kategorii starších žáků Miroslava Šikulu. Obrovský úspěch slavil tento tým na mistrovství České republiky, které se konalo v listopadu v Ostravě. Účastnilo se ho 64 oddílů a litoměřičtí žáci byli první, získali celkem 37 bodů. Celkem si odvezli jednu zlatou medaili, tři stříbrné a tři bronzové.

Šachisté

Tento rok byl úspěšný také pro šachisty. Na turnaji IWEX CUP, který se zde konal v červenci se umístili hráči z litoměřického IWEXu na třetím a sedmém až jedenáctém místě. Litoměřickým šachistům se podařilo postoupit mezi šachistickou elitu. Nejvyšší soutěž se hraje 21. 10. Poprvé v historii budou hrát litoměřičtí ligu.

Mistryně ČSR

Málokdo dnes asi ví, že Litoměřice měly mistryni republiky v šachu. Byla jí na počátku padesátých let osmnáctiletá studentka zdejšího gymnázia Inna Marušíková. (Marušíkovi byli volyňští Češi, měli v Novobranské ulici obchod použitým zbožím (bazar). Šachu se věnovala celý život. Se svým manželem doc. dr. Jiřím Veselým Csc. napsala učebnici šachu pro děti. Učila na gymnáziu v Praze, zemřela v r. 1975 v pouhých dvaadvaceti letech na rakovinu. Pro Litoměřice a šachový sport udělala hodně. Nemělo by se na ni zapomenout.

Olympiáda euroregionu

Již potřetí se konala Olympiáda dětí a mládeže Euroregionu Labe / Elbe. Probíhala v pěti městech a obcích okresu 1. října. Soutěžilo se v jedenácti sportovních

odvětvích, kterých se účastnilo devět výprav z celého regionu. V celkovém hodnocení nakonec zvítězil pořadající okres - náš. Na druhém místě byl okres Drážďany - město, na třetím Ústí n. L. - město. Nejlépe se litoměřickým vedlo v judu a stolním tenise. Tato pěkná soutěž, které se účastní skoro tisíc dětí, se podílí na sblížení obou národností.

Basketbalisté

Kdysi se v Litoměřicích velice dobře vedlo basketbalu. Jeho slavné začátky na litoměřickém gymnáziu jistě dobře pamatují i dnešní představitelé města - pan starosta Tejkl i místostarosta Šlegr. Později se naši basketbalisté dostali do první ligy, kde se udrželi 10 let. Pak se jim dařilo méně, ale dnešní hráči Slavoje už zase o ligu usilují, mají nového trenéra. Basketbalisté byli vždy prima parta, okresních přeborů se často účastní i veteráni.

Fotbal

Fotbal nebyl nikdy silnou stránkou litoměřických. Přesto se jim letos dařilo trochu lépe, mužstvo FK Litoměřice B zvítězilo letos v listopadu v okresním přeboru.